Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường

T. TH. THIỆU XÁC-NHẬN LẬP-TRƯỜNG

VNCH không có đưa sáng kiến hòa bình mới nào, không có đề nghị công thức ngưng bắn nào

CHỈ ĐÒI C.S. NGHIÊM CHỈNH THẢO LUẬN BẤT CỨ VẤN-ĐỀ nào để chấm dứt chiến cuộc...

Trường hợp và điều kiện

ngưng bắn

Đêm thứ sáu 31-7, qua hai hệ thống truyền thanh và truyền hình của VNCH, bạn đọc đã nghe Tổng Thống Ng-văn Thiệu nói chuyện với đồng bào toàn quốc về lập trường Hòa bình và thảo luận vấn đề đang gây sôi nổi dư luận hiện nay : Ngưng bắn.

Với bài nói chuyện này, có thể nói tất cả những hiểu lầm về lập trường Hòa bình của Tổng Thống Thiệu hoặc ý sự thiết tha hòa bình mà suy luận sai lạc ý kiến của ông phát biểu gần đây về vấn đề ngưng bắn đã bị đánh tan. Từ « giải phóng da beo » hay « ngưng bắn da beo » đều không có và là « khuyến bịa đặt » vô nghĩa. Sau khi xác nhận lập trường Hòa bình của VNCH không thay đổi, Tổng Thống Thiệu còn công khai thách thức CS «hãy nhận sự tự do lựa chọn của toàn dân bằng cuộc bầu cử dân chủ có CS tham gia, kiểm soát bỏ phiếu và kiểm phiếu dưới sự quan sát công bằng và hữu hiệu của quốc tế. Tổng Thống cũng kêu gọi CS hãy nghiêm chỉnh thảo luận tại hội đàm Ba lê bắt cứ vấn đề gì giúp cho sớm chấm dứt chiến tranh, mau vãn hồi hòa bình.

Sau bài nói chuyện của Tổng Thống Thiệu tối 31-7, chắc mọi người đều nghĩ rằng, giờ đây chỉ còn chờ nghe phía CS lên tiếng. Nhưng, nếu CS cũng giữ vững lập trường của họ, nghĩa là bác bỏ tất cả thì tình thế sẽ ra sao ?

Tổng Thống với tư cách người có trách nhiệm đối với quốc dân và lịch sử đã nói : « Nếu CS ngoan cố tiếp tục chiến tranh, không chịu thỏa thuận trên một giải pháp hòa bình nào thì một hòa bình kỳ kết sẽ có thể không đến, nhưng chiến tranh tại miền Nam nầy cũng sẽ chấm dứt, chấm dứt bằng sức mạnh và trong thế ngày càng mạnh của chúng ta và tình trạng ngày càng suy yếu tàn lụi của CS ». Nghĩa là, nhân dân miền Nam không còn cách nào khác hơn là « tiếp tục kháng chiến, ánh dũng và kiên trì bảo vệ Độc Lập. »

Nhưng, ngày Hòa bình sẽ đến bằng sức mạnh quân sự đó... chắc còn xa. Và xa lắm.

DUỐC NHÀ NAM

Dưới đây, chúng tôi xin trích đăng nguyên văn những đoạn quan trọng trong bài nói chuyện của Tổng Thống Ng. văn Thiệu tối 31-7 trên các hệ thống truyền thanh và Truyền hình VNCH.

Lập trường Hòa bình không thay đổi

— Trước khi thảo luận về giải pháp chấm dứt chiến cuộc hoặc một công thức ngưng bắn nào, thì xin nhắc lại đây *lập trường hòa bình* của ta và chính sách đã nhiều lần khẳng định tại quốc nội cũng như trước quốc tế. Vì chính lập trường mới là căn bản của mọi giải pháp và của mọi phương thức thực thi một giải pháp nào đó.

Ngay trong buổi lễ tuyên thệ nhậm chức Tổng Thống của tôi ngày *31-10-67* tôi có nói, sẽ đề nghị những với chánh quyền miền Bắc cùng nói vào bàn hội nghị để tìm cách chấm dứt chiến tranh. Tôi sẽ mở rộng cánh cửa Hòa Bình và tôi sẽ để cánh cửa Hòa Bình mở rộng đón nhận bộ thảo luận với chúng ta. Chúng ta không đòi hỏi gì hơn là chánh quyền miền Bắc rút quân xâm lăng và chấm dứt phá hoại tại miền Nam thì tức khắc Hòa Bình sẽ vãn hồi.

Trong diễn văn đọc ngày bưa qua của Hội Chủ Báo Việt Nam tối ngày *15-1-1968* tôi cũng vẫn nhắc lại rằng : Muốn có Hòa Bình, chỉ cần Cộng Sản *ngưng xâm lược* thì sẽ có ngay Hòa Bình, mà chẳng cần một hội nghị hòa bình nào cả.

Trong Thông Điệp đọc trước Quốc Hội Lưỡng Viện ngày 25-1-1968, tôi có tóm lược lập trường của chúng ta qua 6 *điểm* chính trong đó có những điểm sau đây

— Sự xâm lăng của Cộng sản dưới mọi hình thức phải chấm dứt.

— Sự toàn vẹn lãnh thổ VNCH phải được bảo đảm

— Vấn đề thống nhất hai miền Nam Bắc sẽ được hòa bình giải quyết tự do lựa chọn của toàn thể nhân dân Việt Nam.

— Việt Nam Cộng Hòa chủ trương Đại Đoàn Kết Dân Tộc để hòa giải tất cả mọi phần tử trong xã hội, trong khung cảnh Hiến Pháp.

— Quốc Gia Đông Minh sẽ được yêu cầu rút khỏi Việt Nam Cộng Hòa sau khi các lực lượng quân sự và phá hoại của Cộng Sản chấm dứt xâm nhập miền Nam và triệt thoái ra khỏi miền Nam Việt Nam.

— Phải có các bảo đảm quốc tế hữu hiệu về các điểm ghi trên.

Trong Thông Cáo chung Honolulu ngày *20-7-1968*, tôi cũng đã nhắc lại những điều kiện thiết yếu cho Hòa Bình như sau :

— Tái lập vĩ tuyến 17 trong khi chờ đợi những nhịnh tình bằng một sự lựa chọn tự do của tất cả nhân dân Việt Nam.

— Tôn trọng toàn thể lãnh thổ Việt Nam Cộng Hòa.

— Rút khỏi miền Nam VN tất cả những lực lượng võ trang và gây rối của BV.

— Chấm dứt xâm lăng và ngưng chiến trên toàn cõi VN.

— Kiểm soát quốc tế hữu hiệu và bảo đảm sự thực thi cùng duy trì những biện pháp kiểm soát đó.

Trong thông điệp đọc trước Quốc Hội Lưỡng Viện ngày 7-10-68 tôi có nói :

— Muốn tiến đến Hòa bình, Hà Nội phải nhìn nhận có xâm lăng miền Nam và phải chấp nhận nói chuyện với Chánh phủ VNCH.

Xem tiếp H trang 6

ĐƯỐC NHÀ NAM

Năm thứ ba — Số 480 CHÚA NHỰT 2, THỨ HAI 8-8-1970 Chủ-nhiệm : TRẦN-TẤN-QUỐC

Trụ sở : 4, Ng-văn-Thinh—SAIGON Ngày 1-2 tháng 7 (Đ.) Năm Canh Tuất 6tr.10$ Điện-thoại : 20.857—Hộp thơ 504

Chánh giới V.N đối với bài nói chuyện của T. Th. Thiệu

HÒA-BÌNH CÒN HƠ'I XA !

THEO QUYẾT ĐỊNH CỦA UỶ-BAN ĐẶC BIỆT BỘ TÀI CHÁNH

Hàng vạn THƯƠNG-GIA « CHẾT ĐỨNG »

vì quyết định truy thâu Thuế Lợi tức 5 năm từ 1965-69

SAIGON (1-8) Hàng vạn thương gia bị đặt trong hoàn cảnh nghiêm trọng, có hồ như không làm sao có lối thoát, để tiếp tục làm ăn, vì họ vừa nhận được văn thơ của Cơ quan Thuế vụ, cho hết : Ủy Ban Đặc Biệt-Bộ Tài Chánh đã có những quyết định mạnh mẽ về việc truy thâu Thuế lợi Tức.

1) Tính thuế lợi tức theo một tỷ lệ khoán định trên tổng số thương vụ (không khấu trừ tổng chi phí).

2) Truy thâu Thuế Lợi Tức và những năm 1969 1968 1967 1966, và 1965 THEO TỶ LỆ NÓI TRÊN ĐÂY :

Do đó mà tất cả những thương gia, chủ điểm, chủ buôn đính chủ phố ... đều lên rượu, Vì 5 năm đã qua, họ đăng thuế Lợi tức (có trừ tổng chi phí) , nếu có lời ra họ làm ăn việc khác.

Nay phải tính theo TỶ LỆ KHOÁN định trên tổng số thương vụ mà không khấu trừ tổng chi phí, các thương gia sẽ khó lòng mà đóng «thiếu» phần phụ trội. Vả lại, cũng có thương gia làm ăn thất bại những năm sau nầy, giờ phải đóng thêm phần phụ trội tính theo tổng số thương vụ, chắc chắn họ sẽ bị tay chịu chết.

Vấn đề truy thâu

Đó là quyết định mới của Ủy ban Đặc Biệt Bộ Tài chánh.

Nhưng...

Nghị định số 654 Bộ Kinh tế Tài chánh—PC-NĐ— kỳ ngày 1 tháng 10 năm 1956 ghi rõ : « CHO PHÉP THƯƠNG GIA TÍNH MỨC LỜI TRÊN GIÁ HÀNG CẤP BÊN, hoặc tính theo giá SẢN XUẤT TẠI NHÀ MÁY mà KHÔNG CHO PHÉP TÍNH TRÊN GIÁ VỐN, chỉ dùng nói đến giá hàng bán ra.

Điều quan trọng khác là theo bộ luật quan thuế và hiện đang áp dụng cơ quan Thuế vụ chỉ được phép

XEM TRANG 3 : NHIỀU TIN QUAN TRỌNG

Đối với cuộc họp báo của T.Th. Nixon

Mặt trận GP.MN bất mãn vì... T. Th. Nixon bác bỏ chánh phủ liên hiệp

SAIGON (1-8) — MTGPMN nói rằng bài diễn văn TT Nixon đọc tại cuộc họp báo ở Los Angeles chỉ chứng tỏ là Mỹ muốn kéo dài chiến cuộc Đông dương. Đài phát thanh giải phóng phân biệt quan điểm trong một bài bình luận rằng : « Tổng Thống Nixon đã cực lực bác bỏ một chánh phủ liên hiệp dù là do thương thuyết hay được cưỡng đặt ở miền nam VN và đã chọn con đường thật dài là VN hóa chiến tranh. Người ta ông Nixon còn để lộ mưu định giữ chặt lấy chánh phủ Saigon bằng cách để cao ông Thiệu ».

Để kết luận, đài giải phóng cho CS nói: «tất cả mọi dự kiến và lý lẽ TT Nixon đưa ra trong cuộc họp báo hôm 30-7 chỉ chứng tỏ mỗi một điều là Mỹ vẫn còn ngoan cố và hiếu chiến », (UPI).

Câu kết luận của Tổng thống không gây được sự lạc quan vào lòng dân chúng

Dân-biểu đối lập thất vọng

SAIGON (1-8).— Một vài chánh khách cả trong lẫn ngoài giới lập pháp đều có ý tán đồng lập trường mà TT Thiệu đã minh định trong bài nói chuyện cùng đồng bào tối thứ sáu, tuy bên cạnh đó mỗi người đều đưa thêm nhận xét của mình có tính cách không mấy lạc quan.

TT Thiệu nói chuyện đứng đắn... nhưng lo lắng thấy rõ

Luật sư Trần văn Tuyên khẳng bài nói chuyện của TT tối qua đứng đắn, và hoàn toàn đồng ý với TT Thiệu về những điểm căn bản. Ông nhận ra một điểm đặc biệt là TT Nixon đã nhường cho TT Thiệu nói về vấn đề ngưng bắn, và về mặt của TT Thiệu không tươi như mấy lần trước, mà có vẻ lo âu. So sánh quan điểm của hai TT Việt-Mỹ, LS Tuyên nhận định rằng chưa có sự đồng tình hoàn toàn giữa VN CH và Mỹ, do đó hòa đàm chưa thể tiến triển trong những ngày sắp tới, Hòa bình chưa thể có ngay được.

Hai Tổng Thống Việt—Mỹ đều đi nước đôi

Nghị sĩ Phạm Nam Sách, Chủ tịch Ủy Ban Tư Pháp định chế Thượng Viện cho rằng Tổng Thống Thiệu đã không xác định minh bạch lập trường trong bài diễn văn của ông, và mỗi người mỗi phe có thể hiểu ý nghĩa của nó một các khác tùy theo vị trí của mình.

Theo ông, cả 2 vị Tổng Thống Việt — Mỹ đều đang lái chơi chủ đề điều đạt lập trường lưỡng diện của mình. Ông cho biết, cả hai chánh phủ Việt Mỹ đang theo đuổi 2 con đường cùng một lúc. Thế nhưng, chỉ độ hiện tại vẫn tiếp tục theo đã sẵn có của nó.

Trong lúc đó Hoa Kỳ vẫn tiếp tục nói chuyện với phe bên kia tìm kiếm một giải pháp chấm dứt chiến tranh. Nếu tìm được giải pháp chính trị được hai bên thỏa thuận, thì người ta phải tay, quay lưng một cách dễ dàng, xác bỏ chế độ hiện tại. Nếu không tìm ra giải pháp, người ta tiếp tục đi theo con đường thứ nhất.

NS Hoàng xuân Tửu, đệ nhị Phó Chủ Tịch TNV thì cho rằng giải pháp chấm dứt cuộc xâm lăng mà lại chấp nhận cho kẻ xâm lăng tham gia bầu cử chung với mình là một điều lạ lùng nhất thế giới.

Quyền chủ tịch Hạ viện tán đồng hoàn toàn

Bác sĩ Hồ văn Minh, Quyền Chủ tịch Hạ Nghị Viện bày tỏ sự

Xem tiếp M trang 6

DÒI MÁU HỌP THỨC HÓA NHÀ CỬA

T.P.B dâm mưa biểu tình kéo đến Tòa Đô chính

SAIGON (1-8) Lúc 13 giờ trưa nay TPB dâm mưa xuống đường kéo đến Tòa Đô Chánh để phản đối cựu Tổng Trưởng Bộ Cựu Chiến Binh, số tình trí hoãn phiên họp để họp thức hóa nhà cửa của TPB đã xây cất ở Saigon Gia Định.

Vì trời mưa TPB được vào ngồi bên trong tòa Đô Chánh. Trong khi đó, ông Quách gia Định Phó Chủ tịch UBTĐQSPB (nhóm Trương văn Bộ) thảo luận với Đại tá Đô Trưởng.

Xem tiếp Đ trang 6

Trong khi Chánh phủ lo tăng thuế và làm Luật Chương trình

1 NGUỒN LỢI 10 TỈ ĐÔ-LA bị ngoại-nhân giựt mất

do sự gián tiếp giúp đỡ của quân đội HK

SAIGON (T. L.).— Sáng nay 1-8, nghị sĩ Nguyễn phương Yêm cho chàng tôi biết : VN có một nguồn lợi rất lớn mà để lọt vào tay người ngoại quốc hết. Nếu nguồn lợi đó lấy về được thì khỏi cần phải đánh thuế Kiểm Ước hay Luật Chương Trình gì cả.

Nguồn lợi đó là các vật dụng chiến tranh phế thải của quân đội Đồng Minh.

Theo các chuyên viên quốc phòng Đồng Minh ước tính, họ chỉ cần thu hồi 15% giá trị thực sự của các dụng cụ chiến tranh phế thải tại VN thì số tiền đó đã lên tới hơn 2 tỉ Mỹ kim. Giá trị 15% nầy là căn bản cho các cuộc đấu giá bán các vật dụng chiến tranh phế thải. Như vậy, theo sự ước tính giá trị đích thực của dụng cụ dụng cụ chiến tranh phế thải tại Việt Nam Cộng Hòa phải lên tới 12 tỉ Mỹ kim (Vì dụ 1 xe tăng phế thải trị giá 100 Mỹ kim thì bộ chỉ cần lấy về 15 Mỹkim thôi)

Nếu chánh phủ VNCH không điều đình được với Đồng Minh để họ tặng lại số dụng cụ phế thải đó thì chánh phủ dùng ra mua lại số vật dụng đó, cũng đã lấy về cho quốc gia 10 tỉ Mỹ kim (tức là một ngàn một trăm mươi tám tỉ bạc VN theo hối suất chính thức). Số bạc không lỗ nầy ra bằng 6 năm độ ngân sách quốc gia, nếu cần ra vào năm độ năm nay hơn 170 tỉ bạc VN.

Tại sao vào tay ngoại nhân ?

Người lợi dụng lao nhọc, VN bị

Xem tiếp Q trang 6

Câu hỏi của Tổng Thống Nixon gây được sự lạc quan vào lòng dân chúng

TIN TỨC BẦU CỬ...

Hội đồng Tuyển cử Trung ương minh xác :

Vì sao ứng cử viên Ng.quốc-Thể bị xoá tên?

(trong Liên danh . Hoà bình Tự chủ - số 16 cũ)

Hội đồng Tuyển cử Trung ương Bầu cử Bán phần Thượng Viện ra thông cáo ngày 31-7-70 minh xác như sau :

Theo tin tức đã đăng trên báo chí, Liên Danh số 16 (cũ) « Hòa bình Tự chủ » đang thắc mắc về chuyện ô. Nguyễn quốc Thể đã bị xóa tên, chỉ vì sự kết án hai năm tù treo và phạt « đi xem đấu chanh ngày 19-2-1965 ».

Hội Đồng Tuyển Cử Trung ương số 139-BL ngày 15-2-65, và tóm lược bản ô Nguyễn quốc Thể đã bị Biện lý Cuộc Tòa Sơ Thẩm Đánh Tương truy tố, do lệnh trong

Xem tiếp L trang 6

ĐỌN XEM

NHẠC VÀO ĐỒNG QUÊ

1945... Rời Đại học Hà nội, SINH - VIÊN ĐÃ VỀ NAM, nhưng để làm gì ?

KHÁNG CHIẾN

- Sinh viên cũng như toàn dân, tùy khả năng của mỗi người, mỗi giới đứng lên đánh đuổi Thực dân giữ nhà giữ nước
- *Có người đã mang súng theo bộ đội ghi lại hiển hách chiến công*
- Có người mang Âm nhạc vui cách đi vào đồng quê, dùng tân nhạc đánh lui nhạc lỳ mị, tạo một tinh thần mới, gây phấn khởi đồng bào nông dân hăng hái chống giặc

★ BẠN ĐỌN ĐỌC

NHẠC VÀO ĐỒNG QUÊ

Hồi ký lịch sử của cựu Sinh viên KHÁI - PHONG

SẼ ĐĂNG TRÊN BÁO « Đuốc NhàNam » NAY MAI

tiếp theo Hồi ký « SINH VIÊN VỀ NAM » sắp chấm dứt.

ĐẶC BIỆT của ĐUỐC NHÀ NAM

ĐỒNG BẠC VIỆT NAM TRƯỚC TÌNH - THẾ MỚI

VI — Tại sao phải « cho phép » Mỹ xài Đô-la đổ với giá 118 đ. V.N thay vì 60 đ. ?

của Biên tập Kinh tế-Tài chánh — Đuốc Nhà Nam

BÀI VI.— Giáo sư thạc sĩ Nguyễn xuân Oánh, cựu Phó thủ tướng đặc trách kinh tế tài chánh, cựu Thống Đốc Ngân hàng Quốc gia, trong bài thuyết trình tại ĐaLat ngày 5 tháng 3 năm 1966, phân tách nạn khủng hoảng tiền tệ liên quan đến biện pháp « thỏa hiệp Việt Mỹ ký kết ngày 8 tháng 8 năm 1965, cho phép Mỹ dùng Đô la đổ và phát đổi ra bạc VN qua Quỹ Đặc biệt kể từ ngày 31-8-1965. »

Thuyết trình viên cho rằng : ở chánh quyền ban hành một cách đặc đoán hối xuất 118 đồng cho loại Đô la đổ, nên tránh khỏi lạm phát phi mã và vật giá tăng vọt, dân gian đỡ bớt những ngày rối loạn tiền tệ phá giá đồng bạc.

ATX nhận thấy bản tham luận «ba Gia Oánh gây một sự xác động mạnh trong các giới, nên gởi phái viên đến phỏng vấn giáo sư Trần văn Kiện lúc bấy giờ làm Uỷ viên Tài chánh trong Nội các chiến tranh.

Bài phỏng vấn rất dài, — chúng tôi có nguyên văn đây — bản tin VTX ngày 16 tháng 2 năm 1966 — nhưng phạm vi bài nầy không cho phép chúng tôi đăng trọn vẹn ; chúng tôi thu gọn những đoạn quan trọng nói về sự lạm phát phi mã, sự phá sản tiền tệ, để chứng tỏ đó là nguyên nhân của sự rối loạn ngày nay, dưa đến sự giảm giá mau lẹ của vật giá ảnh hưởng «đầy chuyền» không lối thoát.

«Ở Nguyễn Xuân Oánh đề nghị giải pháp như sau : Bãi bỏ thị trường tự do hạn chế 73350 một đô la và thiết lập một thị trường hoàn toàn tự do để thấy mua đô la của quân nhân Mỹ. Thiết nghĩ mỗi các đô la nầy theo hối xuất ở Hương Cảng hay hối xuất chợ đen lên đến 130 hay 140 đồng một đô la».

Ông giáo sư Trần văn Kiện Ủy viên tài chánh của Nội các chiến tranh trả lời cho VTX :

Xem tiếp V trang 6

Về 1 số Sinh viên đi quân trường

Sinh Viên vẫn cương quyết chống chương trình HLQSHD

SAIGON (1.8).— Hôm nay, Ủy ban PHHĐSVHS đã của bố một bản tin nguyên văn như sau :

Xem tiếp J trang 6

TOÀ-ÁN

Phi công và Nữ chiêu đãi của HK.VN BUÔN LẬU NGOẠI TỆ gần 70 triệu đồng V.N

Cả hai bị tù treo và nộp phạt trên gần 188 triệu đồng

SAIGON (1-8).— Cuối năm 1969, một vụ chuyển Mỹ kim tiền mặt và bằng chi phiếu khoảng 70 triệu đồng V.N bị phát giác. Dư luận lúc đó rất sôi nổi cho đây là 1 tổ chức buôn lậu quốc tế.

Vụ nầy có 2 người bị cáo lên thẩm vấn, đó là Phạm quốc Anh, Đại uy Không quân VN biệt phái Bộ Giao thông Vận Tải đã xác nhận phi công của Hãng Không VN, và cô Bằng Kim Liên, nữ chiêu đãi viên.

Nguyên ngày 30-9-69, trong 1 chuyến bay của Hãng Không Việt Nam tới phi trường Hong Kong, nhân viên quan thuế ở đây xét thấy trong 1 xách tay của cô Liên có 10 ngân Mỹ kim trị giá 1 triệu 180 ngàn đồng VN, và trong 1 ví đặc biệt của phi công Anh có 18 ngân Mỹ kim và 556.374 Mỹ kim

Xem tiếp X trang 6

VÀNG và ĐỒNG ĐÔ-LA

Sưu khảo của DUỐC NHÀ NAM

Lập 1 quốc gia riêng cho người Da Đen trên đất Mỹ

BÀI CLXV.— Ngày 11 tháng 4 năm 1968, Saigon hay tin tướng 4 sao W. Abrams, nguyên phụ tá của tướng Wertmoreland, được cử thay tướng nầy, làm Tổng tư lịnh quân đội HK tại VN. Cần tướng Andrew Goodpaster được cử làm Phó Tổng tư lịnh. Đề đốc Mc Cain Tư lịnh hạm đội Mỹ tại Á Châu, được cử thay Đề đốc Ulysse Grand Sharp, Tổng tư lịnh Mỹ tại Thái Bình Dương.

(Xem tiếp trang 3)

ĐƯỐC NHÀ NAM của Việt-Lang-Quốc

TRƯỚC THỜI-CUỘC

Mỹ đã khôn hơn trước

Cuộc họp báo của Tổng thống Richard Nixon tối thứ năm 30-7 vừa qua tại Los Angeles có vẻ nhằm vào « khối thính giả » (audience) dư luận quốc nội Mỹ, hơn là để trình bày những sáng kiến hòa bình mới của Mỹ trước dư luận Thế giới.

Tổng thống Nixon đã đề cập đến nhiều vấn đề trong cuộc họp báo truyền hình nầy, kể cả vấn đề Trung Đông và vấn đề thương thuyết hạn chế vũ khí chiến lược với Nga. Sonny riêng về vấn đề Việt Nam thì mục đích của ông chỉ là nói cho người Mỹ hiểu.

Vì muốn nói cho dư luận Mỹ cho nên ông đã nhấn mạnh đến việc « không có bất đồng ý kiến giữa Hoa kỳ và Tổng thống Thiệu ».

Những lời đã khích của phe phản chiến ở Mỹ đã làm ít ít luận quần chúng Mỹ có ấn tượng là chính quyền đạo V.N.C.H. đã có một lập trường « hi hi chi ». mà thái độ cứng cần hơn Mỹ trong việc thương thuyết với phía bên kia. Phong trào phản chiến Mỹ còn cho rằng Tổng thống Thiệu đã làm cản trở việc đàn xếp để chấm dứt chiến tranh Việt Nam.

Một thí dụ điển hình là tờ New York Times (khuynh hướng phản chiến) mới đây đã tố cáo Tổng thống Nixon quá ngã về lập trường cứng rắn của Tổng thống Thiệu, nên không thực hiện được tiến bộ trong cuộc thương thuyết. Tờ báo nầy yêu cầu Tổng thống Nixon đưa ra những đề nghị mềm dẻo và điều đình thẳng với phe Cộng sản, mà không cần « chờ sự chấp thuận của Sài gòn ».

Tất cả những luồng dư luận phản chiến đó đã tạo ra ấn tượng là giữa Saigon và Hoa thịnh Đốn có sự bất đồng ý kiến về lập trường thương thuyết.

Tổng thống Nixon đã cố chỉnh ấn tượng đó. Ông nói cho quốc dân Mỹ biết rằng lập trường của Mỹ như thế nào thì lập trường của Tổng thống Thiệu cũng hoàn toàn giống như thế (on all fours with ours). Nghĩa là Mỹ và VNCH rất đồng ý.

Đồng ý như thế nào ?

Xem tiếp W trang 6

KHOA HỌC Được NHÀ NAM SƯU TẦM

CÂU CHUYỆN CUỐI TUẦN

CÓ NHỮNG QUẢNG CÁO...

Bạn đã đăng bài chưng mật về cái quảng cáo của cái gọi là NỊT VỮ TỰ ĐỘNG trước đây giờ lại thêm bực mình. Sau khi bị lật tẩy, người ta đã tìm cách gỡ gạc bằng cách dựng đứng một vụ án : NỊT VỮ TỰ ĐỘNG (phen này có phụ đề Pháp ngữ : Soutien automatique. Xin chú ý chữ Automatique của họ có cả chữ C nữa nhé !!) thắng kiện.

Nếu không lầm, ở những nước tiên tiến, các bậc chỉ nhận những quảng cáo do một sở chuyên môn quảng cáo gởi đến ! mục đích là để loại ra những cáo quảng bịp bợm.

Ở đây, thật buồn lòng ly, ai muốn quảng cáo thế nào cũng được, muốn viết thế nào cũng vật của một người tỏ mồ đọc thật kỹ các trang quảng cáo ở các nhựt báo. Các thứ dụ dựa ra trong bài, vì giá trị tài liệu, nên tên tuổi được giữ nguyên. Mong các đương sự nếu bắt gặp xin ..... cười rồi bỏ qua cho....

Bài của MINH TRÍ

Bạn đọc mua báo, mua mất tờ báo hàng ngày, 4 hoặc 8 trang, fr.xu... chỉ ít khó và dễ can điều và đỡ thì giờ lọc cho hết những gì người ta viết và in trong đó cho đáng đồng tiền bát gạo.

Người của đi làm ăn về sẽ nằm nghĩ lung trên chiếc ghế bố gọi là made in Tuai Lan 3 sáp-tuổi một cái cho bình cơm tối chỉ đủ thì giờ đọc những tin quan trọng quốc tế và quốc nội. Nhiều khi chỉ kịp đọc những hàng tin lớn mà thôi. Ba mươi đọc chăm tài liệu và kỹ càng hơn, để sau đó thuật lại cho cả nhà cùng nghe ở bữa cơm. Ba đọc những loại mà nghề bán bố gọi là xin là anh hoặc kêu theo mày ông Tây là những tin xe can chứ.

Cậu con trai chiến đấu là Lộc Đinh Kỳ, có con gái đang độ xuân thì, khuê phòng lẻ bóng chỉ chuyên bỏ qua những trang của Tình, tờ tiên tuyến đến hậu phương hay tìm bạn bốn phương tìm cơm bương. Những ai quên nhu nhỏ hơn nhau đính giành cái cho được Tuổi Hồng Tuổi Ngọc.

Tôm lại, mỗi người một kiu vườn riêng bạn, không ai xâm lăng lãnh thổ kẻ khác. Thế bình thiên hạ ! Một tờ báo được cả gia đình chia nhau đọc ngấu nghiến. Những người lạ không một ai đọc cả tờ báo.

Riêng các giả bài này đọc kỹ lắm! Có thể nói là đọc tận chân, tận cái tên Hội Đàn Bầu Lê đến các Ban ưu của sang gia đông kinh bài do là chưa kể những Sâm Nhung, Hoa Khê, Hoa Mộng gì. Không phải đọc như vậy thì đăng 10 đồng bạc Việt Nam 1970.

Vì trước chúng «hàn» đọc báo.... không tốn ti không phải đọc bao giờ đầu nhé ! Nhưng trái «lẫn» được phải lương đăng để đọc báo. Đọc kỹ để biết rõ ý tác giả mình đã viết những gì, mà cái gì và tên cái gì ? Cái viết đến cái in nhiều khi là cả một trời một vực !; Việt thì đăng mà in sai Bản phải viết « *Dân ngu cư đắc* » khi in song đọc lại một phút ngoái mới hiểu và nó đã biến thành : «*Dân ngu cư đơn*» ! Viết là, «*Báo Daily Telegraph*» thì in thành «BAO ĐẠI LY TELEGRAPH». Viết là « CAIN XÁU MINH VÌ...» in là « CAI XÁU MINH » ! Để là bởi ăn cộng tức thự sắp chữ đã sắp lộn chữ, sắp Typo cái lộn hàng, lắt lộn paquet. Biết lộn biết sai đã vào thành mình thành ngu, để còn cáo lỗi kịp thời đúng lúc.

Nhờ vậy mà tác giả mình có dịp gỡ bẫy thăng nếu chịu khó đọc kỹ. Những quảng cáo trên nhựt báo sẽ thấy có lắm cái tức cười muốn bể bụng. Qui bạn không tin ? Thì đây !

Những cái quảng cáo tiếng Mỹ tiếng Tây

Những lắc sau nầy, đọc giả thấy xuất hiện nhiều cái quảng cáo tiếng ngoại quốc ngay trên nhựt báo Gươm Chí. Chẳng hạn như :

Recherchons

Secrétaire technico — commercial parlant couramment Francais Anglais. S'adresser : Engineco 232, Trinh Minh Thế, Khánh Hội.

Và quảng cáo tiếng Hué Kỳ thì những ngày nào vắng mặt :

Translator Wanted

Large American Company in Saigon area needs a highly qualified interpreter translator. Starting salary 20.000 VN per month, good allowances and fringe benefits. Address all particulars to P.O. Box 318 Saigon. Ref. 5051.

Nhiều khi người đăng quảng cáo muốn chứng tỏ cái khả năng ngoại ngữ của mình bèn ha bút :

Eurdiam 46 Année, Faculté de Sciences. Ex JJR Math de 6ît à 3è.Physique + Chimie 2nde et leur. Ecrire au S' adresser à Mr. Phước 202 Petrus Ký.

Hai loại quảng cáo trên đây — tìm việc và cho việc — viết bằng ngoại ngữ có thể chấp nhận được, vì một đăng muốn cho thấy trình độ sinh ngữ của mình, mặt đăng là hàng ngoại quốc muốn chọn nhân viên thông thạo những ngoại ngữ. Nhưng có nhiều cái quảng cáo tìm bạn bốn phương người nhân đăng trên báo Việt mà viết bằng tiếng Mỹ mới thật là... « nom bor ten » ! Người nhân sĩ có thêm đọc báo An Nam bao giờ !.

Trong quảng cáo loại tìm chỗ đáy học, cha nào cũng vẽ ngực phình phịch tăng ta đây là cựu học sinh Jean Jacques Rousseau, các cô thì là Marie Curie hay Madame Curie !

Có nhiều bà có lòng tốt (phải không ?) mở mực tìm việc cho anh viên không tính tiền. Quảng cáo đăng thì nhiều mà chẳng có ma nào kêu. Cũng có phần quảng cáo giả chỉ tìm người kém trẻ thì người lại đến như tìm tuổi.

Muốn tìm giờ sáng bạn đến thì người ta sẽ trả lời là cô mượn được người rồi. Không tin lời đến xem thì chẳng tới đã lần một thì nghiệm : Tâm giờ rồi một bình mà máy ảm (nghề là sau khi bao phải hành ! (tiếng đăng hẳ) đọc thấy một cái quảng cáo hay nầy, người đại chế con số điện thoại. Chẳng tốn bên phím một cả. Đầu giấy đăng kia, một giọng nói dân bà trẻ con nói như thương cái.

Bài của MINH TRÍ

Hiện nay bịnh cứu rất ngày hiếm người lớn mắc, kém chóng mặt, nặng đầu, tai ù, miệng lưỡi vàng no hơi bồi hợp sự xét lung, bụng đau rang nằm đêm mơ mang tay chơn đã dưới lúc vui lắc buồn bạc nhược, kém sự chú, trẻ em gầy kém ăn.

Hãy đến Ông Lê Văn Huệ đã chữa bịnh, trước đây 6 năm đã trị các thứ ngoài đau, tay chơn ngoài da Phong đơn, Huết liệu. Phương pháp chẩm thuốc của chiến nhiên bà cử bịnh gì cũng lành cả Bịnh bắt bối cứu đang sự 2: 20 tuổi trở lên, trẻ em trừ tất cả ngày truyền. Đặc biệt trị 1 . h lành 5,6 bịnh (xuất bán đã, mất bốn trăm tư, có tất lâu năm bịnh ngoại thương miền triệt) Người Việt gốc Chàm nghiêm miễn phí.

H. — Bùi Hữu Nghĩa — Chợlớn Các bạn có thấy ngán chưa ?

Tình nghĩa vợ chồng trên mặt báo

Ngoài những cái tin mừng nhiều khi rất đi đôm, lâm lúc rất bắc bùa mà chúng ta thấy trên mặt báo trong kỳ phụ trang KH-ST mang chữ đỏ HÔN NHÂN trước đây, đọc trang chẵn các nhựt báo, ít khi quên bạn đọc cũng có những lời, ít khi quên bạn đọc cũng có những lời đau đớn.

Quý vị nào coi thấy mắc — Tình cái Danh Mạng hãy đến...

Chỉ có trời mới biết «Mếu» nhà ta đã đoán cái gì ! Bà một quốc phòng nên không tiện nói ra... thôn cơ bắt khả lậu ? Nhiều cái quảng cáo khác hết sức vô tất tự - hai ba cái chuyện gốm chung như cái thuốc mực cáu, mực lông thua đều mực đỏ tối đen.

LƯỠNG NHIỀU Cần gấp 1 người nấu ăn, 1 giữ em trai lương cao, hỏi 513 Trần hưng Đạo (số Nhà CS) Mới và Kaminototo mực tốc, rẩu, lông mày v.v. (nhưu đầu mực đẹp) tốc bạc mực đen, hói đầu, sanh để tụng hết tóc mọc mực 14 tuổi hoại mạnh 2 ngôi sao 150d, Crème Club trị tuyệt vết nhăn ở bụng, ở mặt, tăng thêm, trông cả v.v., 200d Honshona trị dứt ngay bịnh hói nách 50d. Thuốc nhuộm tóc đen của Nhật 150d nhuộm lấy để dùng

Vô Trác mân hàng và dịch vụ thì tạp loại, đặc biệt muốn thứ nào cũng có. Tử chuyên... hứa hẩm của điển chuyên mua ngược xưa !

HỨT HẢM CẦU. Công tác rất nhanhchóng và cho vào hòm sin liên lạc Trần Bá Đáo 108 A Lê quang Định GĐ. đ 23976

NGỌC XƯA Một chiếc «ông Bạch Ngọc» đến Thăng Long ngày nầy có mấu đồ và hình người. Hiện có, vượt đẹp, rất quý trên đời. Ai ưa thì Ngọc xưa có thể bỏ mạng khi tai nạn thì mua ngọc xưa để bộ thân. Giá rẻ : năm trăm ngàn đồng. 232 Nguyễn Hoàng Chiếm xem ngọc xưa sáng rỡ !

Quảng cáo thuốc và trị bịnh

Không đàm kể những cái quảng cáo ăn bớt, ăn chơi, ăn bậy, ăn bậy của Nịt Vú Tự Động, về loại cao thuốc và trị bịnh, chúng ta có thể gặp những cáo đăng đần và khiêm tốn như :

Bác sĩ Trần Vỹ

Thạc Sĩ Y Khoa Bác sĩ chuyên môn Bệnh Lao và các Bệnh Phổi. Certificat de Etudes Spéciales de Pneumo — Phthisiologie (PARIS) Phòng 34 Bùi phú Xuân Sg.

Bên cạnh đó, có những «vị» lại và người là ĐẠI SỨ TỐ như trong cái quảng cáo nầy :

Tổ Sư Biệt Phế Khoa

Fondateur d' une phrisologie distinctive.

Trước kia từng trị hết bịnh lao phổi cho nhiều người mà Bác sĩ và Giáo sư đã bó tay ngoại kiều trị không hết. Hiện nay tiến bộ thêm một bước tiến trị vẽ : lớn tim, đi tinh, mộng tinh.

Bịnh lao phổi

Phủ qui trị triệu, tinh dưỡng, tiêu nhơn nhu.

Giấy phép số 732 : HCNV 3-12-1964.

Hồ ông TRẦC Q VINH. Cũ nhân Luật, nguyên y sĩ Biệt Phế Khoa. Giờ lâm việc.

Sang 9 — 12 giờ. Chiều 4...7 giờ. Nghỉ thứ Bảy Chúa Nhựt.

121/31 Nguỗ tăng Chân — Saigon

Đọc giả bịnh thứ nào cũng đều đề đăng tìm ra một địa chỉ khích giang : «ở ai đau bịnh yết, mạch luơn đến phòng tinh thứ tư, lịu mũ v.v.

Phong Tinh

Lâu Mũ, Dương Mai Mãn gả. Sang Mãn, Cam Tích, Ngứa, cam, thuốc nhiều mà chẳng đợi chi. Hãy nên tìn chiến chúng thân ít lâu. Phòng 5 SHOANG SINH 469B Lê văn Duyệt Saigon. Nhận trả lời.

Y học Thái Tây cần đang bỏ tay trước những Uơn Thư thì ở Việt Nam nhờ bề và đau thương nay đã có người trị được. Đăng chứng :

Nữ Dông Y sĩ Trần Liên Anh.

CHUYÊN TRỊ : bịnh Ung Thư về bịnh lao lâu ngày không hết. Hồi 81 đường Hồng Bàng Cholon (Gần chợ An Đông).

Giấy chứng Nghề Y học năm nay chắc chắn bỏ bịnh Ung Thư ở Nữ ! Tuy nhiên chưa tìm thấy

Ông sau đây. Đó là Ông « *đặc biệt trị Mặt bịnh lành 5,6 bịnh* » ! Quý bạn đọc hãy kỹ cái lời sau đây đăng nầy rồi sẽ rõ ông nay chỉ đến mức nào :

Nhơn loại lưu Y

Tử nay không sợ bịnh ung thư phổi nữa. nội cũng như ngoại và không sợ mù điếc, câm, điên lao tim, áp huyết mũi nhọng, bao tử, sẩy, ruu, chứng tôi có nói sau nầy sẽ đề giải phẫu thay tim và giải đặc biệt bịnh tim Mắt mù ở trang đến 1 năm thấy rõ.

Loan, em ở đâu ? Vẽ anh mong.

X

Đọc giả thường gặp nhiều cái đăng hình, vẽ tranh cách bị hiểm cũng có mà vẽ nữa... và pin là cũng lúc. Vẽ bí hiểm thì mới bàn học thêm :

Số mạng

Ai chưa tin số mạng hãy đến Văn phòng của Nhà Tiên số LÊ BÁ HỒA sẽ được tin. được nhiều bạn chi người quốc phòng vân vi tiên đoan trung trường Nguyễn văn Thiệu đã đăng của là Thiều tá trước đây 12 năm.

Quý vị nào còn thắc mắc — Tình cái Danh Mạng hãy đến...

Chỉ có trời mới biết «Mếu» nhà ta đã đoán cái gì ! Bà một quốc phòng nên không tiện nói ra... thôn cơ bắt khả lậu ? Nhiều cái quảng cáo khác hết sức vô tất tự - hai ba cái chuyện gốm chung như cái thuốc mực cáu, mực lông thua đều mực đỏ tối đen.

LƯỠNG NHIỀU Cần gấp 1 người nấu ăn, 1 giữ em trai lương cao, hỏi 513 Trần hưng Đạo (số Nhà CS) Mới và Kaminototo mực tốc, rẩu, lông mày v.v. (nhưu đầu mực đẹp) tốc bạc mực đen, hói đầu, sanh để tụng hết tóc mọc mực 14 tuổi hoại mạnh 2 ngôi sao 150d, Crème Club trị tuyệt vết nhăn ở bụng, ở mặt, tăng thêm, trông cả v.v., 200d Honshona trị dứt ngay bịnh hói nách 50d. Thuốc nhuộm tóc đen của Nhật 150d nhuộm lấy để dùng

Vô Trác mân hàng và dịch vụ thì tạp loại, đặc biệt muốn thứ nào cũng có. Tử chuyên... hứa hẩm của điển chuyên mua ngược xưa !

HỨT HẢM CẦU. Công tác rất nhanhchóng và cho vào hòm sin liên lạc Trần Bá Đáo 108 A Lê quang Định GĐ. đ 23976

NGỌC XƯA Một chiếc «ông Bạch Ngọc» đến Thăng Long ngày nầy có mấu đồ và hình người. Hiện có, vượt đẹp, rất quý trên đời. Ai ưa thì Ngọc xưa có thể bỏ mạng khi tai nạn thì mua ngọc xưa để bộ thân. Giá rẻ : năm trăm ngàn đồng. 232 Nguyễn Hoàng Chiếm xem ngọc xưa sáng rỡ !

Quảng cáo thuốc và trị bịnh

Không đàm kể những cái quảng cáo ăn bớt, ăn chơi, ăn bậy, ăn bậy của Nịt Vú Tự Động, về loại cao thuốc và trị bịnh, chúng ta có thể gặp những cáo đăng đần và khiêm tốn như :

Bác sĩ Trần Vỹ

Thạc Sĩ Y Khoa Bác sĩ chuyên môn Bệnh Lao và các Bệnh Phổi. Certificat de Etudes Spéciales de Pneumo — Phthisiologie (PARIS) Phòng 34 Bùi phú Xuân Sg.

Bên cạnh đó, có những «vị» lại và người là ĐẠI SỨ TỐ như trong cái quảng cáo nầy :

Tổ Sư Biệt Phế Khoa

Fondateur d' une phrisologie distinctive.

Trước kia từng trị hết bịnh lao phổi cho nhiều người mà Bác sĩ và Giáo sư đã bó tay ngoại kiều trị không hết. Hiện nay tiến bộ thêm một bước tiến trị vẽ : lớn tim, đi tinh, mộng tinh.

Bịnh lao phổi

Phủ qui trị triệu, tinh dưỡng, tiêu nhơn nhu.

Giấy phép số 732 : HCNV 3-12-1964.

Hồ ông TRẦC Q VINH. Cũ nhân Luật, nguyên y sĩ Biệt Phế Khoa. Giờ lâm việc.

Sang 9 — 12 giờ. Chiều 4...7 giờ. Nghỉ thứ Bảy Chúa Nhựt.

121/31 Nguỗ tăng Chân — Saigon

Đọc giả bịnh thứ nào cũng đều đề đăng tìm ra một địa chỉ khích giang : «ở ai đau bịnh yết, mạch luơn đến phòng tinh thứ tư, lịu mũ v.v.

Phong Tinh

Lâu Mũ, Dương Mai Mãn gả. Sang Mãn, Cam Tích, Ngứa, cam, thuốc nhiều mà chẳng đợi chi. Hãy nên tìn chiến chúng thân ít lâu. Phòng 5 SHOANG SINH 469B Lê văn Duyệt Saigon. Nhận trả lời.

Y học Thái Tây cần đang bỏ tay trước những Uơn Thư thì ở Việt Nam nhờ bề và đau thương nay đã có người trị được. Đăng chứng :

Nữ Dông Y sĩ Trần Liên Anh.

CHUYÊN TRỊ : bịnh Ung Thư về bịnh lao lâu ngày không hết. Hồi 81 đường Hồng Bàng Cholon (Gần chợ An Đông).

Giấy chứng Nghề Y học năm nay chắc chắn bỏ bịnh Ung Thư ở Nữ ! Tuy nhiên chưa tìm thấy

Ông sau đây. Đó là Ông « *đặc biệt trị Mặt bịnh lành 5,6 bịnh* » ! Quý bạn đọc hãy kỹ cái lời sau đây đăng nầy rồi sẽ rõ ông nay chỉ đến mức nào :

Nhơn loại lưu Y

Tử nay không sợ bịnh ung thư phổi nữa. nội cũng như ngoại và không sợ mù điếc, câm, điên lao tim.

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ - Kho Sách Xưa Quán Ven Đường

ĐUỐC NHÀ NAM

PHƯƠNG CHÂM CỦA Đ.N.N.
TOÀN VIỆT, BÁO VIỆT
HƯNG VIỆT

THAM LUẬN

THEO DÕI CUỘC TRANH ĐẤU dai dẳng của S.V.H.S

của Bà NGUYỄN THANH NHÂN

I — Quá trình tranh đấu của Sinh viên Học sinh

Trên đường tranh đấu cho ĐẤT NƯỚC, cho DÂN TỘC, từ nay hình ảnh người Sinh viên Việt Nam đã in sâu vào tâm trí mọi người. Thương yêu hay ghét bỏ, ca tụng hay mạt sát, chúng ta cần phải nhìn nhận từ năm 1963 đến nay, người sinh viên học sinh Việt Nam đã kiên hùng đứng lên nhận lãnh sứ mạng lịch sử. Trước đó, sinh viên học sinh cũng đã từng tranh đấu, ngay cả dưới thời thống trị của thực dân, nhưng chưa có ý thức rõ rệt, chưa có tổ chức chu đáo, chưa đoàn kết qui mô để trở thành một lực lượng như hiện tại. Tuy nhiên, hễ một biến cố nào xảy ra là vẫn có bóng dáng của anh học trò thơm dự, khi bộc khởi, khi âm thầm, nhưng luôn luôn là một ngọn lửa âm ỉ cháy. Dù sống dưới thời đại nào, dưới chế độ nào, tuổi trẻ không chịu nổi hò hiếp, bất công, độc tài tham nhũng. Tâm hồn trong sạch của tuổi trẻ được bồi tiếp thêm những tư tưởng khoáng đạt, tự do không cho phép họ gục đầu chịu đựng hà khắc, bất công.

Kịp đến ngày quốc gia độc lập, sau khi thực dân tút nhục ôm gói ra đi thì hệ trẻ Việt Nam vươn mình lên trong một khí thế mới, từ đấy nguyện đem tâm huyết phục vụ Đất Nước và Dân Tộc đúng theo ước nguyện là dân tộc Việt Nam phải hùng cường, tự do, dân chủ. Biết với Sinh viên học sinh, bất cứ cá nhân nào, bất cứ đoàn thể nào, bất cứ chánh phủ nào đi ngược lại nguyện vọng trên là phản bội Quốc Gia, Dân Tộc. Do đó khi chánh quyền Ngô Đình Diệm tỏ ra độc tài quá khích chà đạp tự do, dân chủ, tức khắc Sinh viên học sinh, đứng loạt đứng lên phản ứng và trong cống cuộc, quật ngã chế độ độc đoán của Ng-đ-Diệm năm 1963, chúng ta không thể quên được bóng dáng kiêu hùng của lớp SVHS. đã đứng lên cùng với Quân Đội và Đồng Bào sơn hằng một chế độ phản tự do, dân chủ. Hội đồng Quân nhân Cách mạng lên nắm quyền nhưng Trường Dương văn Minh tuy có đức độ nhưng kém thức thời, có nhưn trong tay không phải đúng nên chẳng bao lâu chính ông ta lại là nạn nhân của một cuộc chính lý đẫm máu do tướng Nguyễn Khánh lên cầm quyền. Hào thống và độc đoán, Tướng Khánh với sự ám trợ của ngoại bang lại muốn dẫm lên đường cũ mà do đó Diệm, Nhu đã mất mạng.

Tướng Khánh lâm le độc-tài với Hiến-chương Vũng Tàu làm toàn dân phẫn nộ. Mệt lần nữa, SVHS phản ứng mạnh mẽ đã rõ ràng cùng lên hệ chánh trị Nguyễn Khánh phải đốt bỏ Hiến-chương Vũng Tàu và buồn cười hơn nữa đã cùng SVHS la to « đả đảo độc tài ». Trong lịch sử tranh đấu giành tự do, Dân chủ, một lần nữa, SVHS ghi thêm được một điểm son.

II. — Đến cuộc tranh-đấu dai dẳng hiện nay.

Đáng thương mà cũng đáng phục là SVHS không có tham vọng chánh trị. Như trên đã nói, bấu nhiệt huyết của tuổi trẻ lại được kích thích bởi những tư tưởng TỰ DO, CÔNG BẰNG, BÁC ÁI, đã thúc đẩy họ đứng lên khi CÔNG Ý lâm chà đạp, khi quyền sống của họ bị đe dọa. Lúc bảo chí tranh đấu họ đã thắng thắn bênh vực bảo chí, nhiệt liệt ủng hộ anh em bị giả. Lăng bảo qua con sóng giới thiệu kế tiếp Kinh Viện Huỳnh Tấn Mẫm và một số Sinh viên khác bị nhà cầm quyền bắt bỏ cho là có liên hệ với Cộng sản khơi mào cho cuộc tranh đấu đai dẳng đến nay chưa chấm dứt. Lẽ phải ở ai lịch sử tất sẽ phê phán nghiêm minh.

Điều làm cho mọi giới đồng bào chú tâm là hơn ba tháng đài tranh đấu. SVHS đã tỏ ra hết sức ôn hòa, ngoại trừ một trường hợp vì bị Quân cảnh Mỹ khiêu khích nên đã xảy ra lần bạo động đốt xe Quân cảnh Mỹ và hành hung tên lính Mỹ số ý thức. Có thể nói trên khắp thế giới chưa có phong trào

Xem tiếp D trang 4

Khủng bố đặt chất nổ TẠI CAO ỐC

KỲ-SƠN

dành riêng cho quân nhân Mỹ ở Cholon

THIỆT HẠI VẬT CHẤT NẶNG NỀ

SAIGON (UPI) — Một vụ nổ đặt dưới đáy ra tại cao ốc Kỳ Sơn (Cholon) dành cho các quân nhân Mỹ hôi sáng thứ ba đã hình như do 1 quả mìn plastic tạo ra đã phá sập nhiều cửa sổ của cao ốc nầy cùng như của những tòa nhà chung quanh đồng thời thiệu tại 3 chiếc xe đậu gần đó. Hơi nổ mạnh đến nỗi làm những lính gác đứng trước bàn tung khắp nơi.

Vụ nổ diễn ra lúc 9g28 tối nhưng may mắn lúc đó cầu lạc bộ không có sẵn. Tin tức đầu tiên nói rằng không ai thiệt mạng trong vụ nổ nầy nhưng chỉ có máy điện trong tòa nhà bị hỏng.

Xem tiếp F trang 4

Đề tỉ đủa cuộc biểu tình của Đảng Q.D. tại Tân đề li

200 TPB Saigon xuống đường

ĐỐT HÌNH NÔM BÀ GANDHI

Một nhóm An kiều cũng đang xin phép biểu tình kéo đến trước Toà Lãnh sự Ấn để phản đối CP Ấn tiếp Thị Bình

SAIGON (THT) 1-8.— Tại Saigon vào lúc 22 giờ ngày hôm qua, gần 200 TPB do ông Trương văn Bộ hướng dẫn đã xử dụng xe Honda, xe hơi chở TPB từ trụ sở UBTBI QSPB đường Minh Mạng, kéo tới trước Tòa TLS Ấn Độ đường Tự Do « xuống đường » tại đây.

Nhiều biểu ngữ viết bằng Anh và Việt ngữ đã được toán TPB mang trương lên, nội dung những biểu ngữ nầy nói lên sự chống đối của TPB Việt Nam đối với nhà cầm quyền Ấn; đó đã làm ngạc nhiên cho một nhóm SV Ấn thiên Cộng đã biểu hình nộm TT VNCH và đe dọa phá tòa TLS Việt Nam tại Ấn.

Ngay trước Tòa TLS Ấn, TPB cũng đã vẻ nhiều khẩu hiệu lên mặt đường và trên tường, với nội dung như trên.

Trong dịp xuống đường nầy, những truyền đơn và tuyên cáo cũng đã được những người biểu tình tung ra. Theo tuyên cáo nhóm người biểu tình nói rằng họ «cực lực phản đối hành động của đô của một số SV bị CS gật gù». Tờ tuyên cáo còn đưa ra những yêu sách sau đây :

- Yêu cầu chính phủ VNCH phải tức khắc có phản ứng và hành động xâm phạm đến quốc thể VNCH của một số SV An thiên cả.

— Chính quyền Ấn phải chính thức gửi một văn thư xin lỗi Chánh phủ và toàn thể NDVN.

— Nếu CP VNCH không có phản ứng cứng rắn đối với nhà cầm quyền Ấn Độ những biện pháp thích ứng đối với số người thiên cộng của Ấy TPB VN sẽ có biện pháp mạnh đối với tòa Đại Ấn cũng như Kiều dân Ấn tại VN.

Toán biểu tình đốt hình nộm bà Indira Gandhi

Sau khi người đại diện đọc tuyên cáo và sau khi đã lên khẩu hiệu nếu ra trong cuộc biểu tình, nhóm TPB nầy đã đưa ra một hình nộm mà họ gọi là bà Indira Gandhi, Thủ tướng Ấn độ, hình nộm mặc một áo vơi mão xanh đỏ bị nhóm người nầy đốt cháy ngay sau đó để tỏ ý đả đảo nhà cầm quyền Ấn.

Đương nhiên có một nhóm người qui khích định xông vào tòa TLS

Xem tiếp K trang 4

LAO ĐỘNG

N.Đ XE LAM CHỞ HÀNH KHÁCH

S.CON-GIA ĐỊNH

thành lập

Uỷ ban tranh đấu TÀI XẾ R.M.K LÀM VIỆC TRỞ LẠI

SAIGON (VTX).— Chừng 100 đại diện các nghiệp đoàn xe Lam chở hành khách Saigon và Gia Định nhóm họp trong hai ngày 30 và 31-7 tại trụ sở Tổng Liên Đoàn Lao Công Việt Nam đã bầu song ủy Ban lãy tên là « Ủy Ban những nhà tranh đấu bảo vệ quyền sống công nhân xe Lam ».

Ủy ban nầy gồm có 17 người, do ông Thái như Phủ làm Chủ Tịch. Ông Phạm văn Khánh làm Thư ký và Ông Huỳnh văn Ba làm phó quý. Người ta, Ủy ban chỉ hai ông Nguyễn văn La và Vương văn Bình, Chủ Tịch và Tổng Thư Ký Liên Đoàn vận tải làm cố vấn.

Theo ông Vương văn Bình cho biết, Liên đoàn vận tải đã đệ trình Bộ Kinh Tế một thỉnh nguyện xin nhìn kỹ thân khoản người tổ chức các nghiệp đoàn xe lam một số người tự đề nhập cảng đã phụ tùng. Ông Bình cho cho biết hiện nay phụ tùng xe lam đã bị thiếu hụt nghiêm trọng do nhân mua với giá chợ đen quá mắc.

Xem tiếp N trang 4

Tin-tức CHIẾN-SỰ

B. 52 sẽ yểm trợ cho trận đánh KHẮC PHỤC KIRI-ROM

đề giành kiểm soát con đường huyết mạch: Quốc lộ 4

NAM VANG (1-8).— Hôm thứ sáu, binh sĩ Kampuchia đã chạm súng ác liệt với cộng quân tại cùng Kompong Thom trong vòng 8g đồng hồ. Trận đánh diễn ra giữa khu vực CS kiểm soát tại phía bắc tỉnh lỵ nầy.

Tỉnh Kompong Thom, trên quốc lộ 6 đến và Siem Riep và cách Nam Vang 120ca về phía bắc, các trực thăng VNCH bắt đầu trước đã rầm rộ chuyển binh ai KPC đến đây sau khi CS khởi sự thiết lập những vị trí của họ nơi nầy. Lúc đó quân KPC đã nhận được hơn 3000 súng do nhà bay VNCH thả dù xuống cho họ.

KPC tập trung 5 tiểu đoàn chuẩn bị tái chiếm Kirirom

Tại cao địa Kirirom, lực lượng chánh phủ đã được tập trung để chuẩn bị phản công tái chiếm nơi nầy. Chưa có tin tức địch sắc nào cho biết ngày giờ cuộc phản công lớn nổi dậy tuy nhiên cuộc phản công sẽ rất dữ dội vì đây là yếu điểm

Xem tiếp S trang 4

thể thao

V.N tạo bất ngờ tại Giải túc cầu Merdeka

BÓNG BÀN THIÊU NIÊN XUẤT NGOẠI

KUALA LUMPUR — Đêm hôm qua, thứ năm 30-7, dưới quyền chủ tọa của Thủ tướng Tunkle Abdul Rahman và 20.000 khán giả, giải túc cầu quốc tế Độc Lập Mã Lai Á được gọi giải Merdeka thứ 13, đã làm lẻ khai mạc trọng thể.

Việt Nam năm nay có mặt ở Kuala Lumpur là một sự cố gắng quá mức và chính Hội Tuyển Quốc Đội đại diện, cho không phải đoàn đại biểu quốc gia. Nên tuy Mã Lai Á đánh phần danh dự đã trận đầu tuy của giải, ai cũng lo ngại đàm tuyển chủ số hiện có thể làm vật tế cho mình.

Nhưng là đối với đoàn Mã Lai Á, hiện thời rất hùng mạnh vừa đoạt giải Độc Lập Nam Dương Cup là bao nhiêu Mã đến của Việt Nam không chịu hy vọng gì trong trận khai mạc nầy.

Cái huề bất ngờ gây nhiều tin tưởng

Có lẽ vì thế đêm nay khán giả đến sân Merdeka không đông đảo bằng mấy năm trước, vừa lượng lối 20.000 người. Và Hội Tuyển Quốc Đội Việt Nam, với tài đoàn đặc biệt của Trung Tá Cao văn Phước, người đem chiến thắng cho Việt Nam năm 1966, đã tạo một bất ngờ thì thôi, cũng đúng gây nhiều tin tưởng cho cầu giới Việt Nam.

Đoàn cầu Saigon chống những

Xem tiếp R trang 4

Xem tiếp U trang 4

Vàng và Đồng Đô-la

(Tiếp theo trang nhứt)

Sự bổ nhiệm tướng Abrams được chính giới tại Hoa thanh đón cei như đầu hiệu chuyển hướng chiến lược : trao trách nhiệm chiến đấu nhiều hơn cho quân đội VNCH, thay lối hành quân «lùng và diệt địch» (search and destroy) bằng lối «quét và giữ» (clear and held).

Nhưng tại sao TT Johnson lại « chuyển hướng » ?

Như một bài trước nói, vì nội tình nước Mỹ đã xảy ra cùng một lúc với biến cố Tết Mậu Thân, nên TT Johnson bị bắt buộc phải «lo cho nước Mỹ trước», vụ khủng hoảng VÀNG và ĐỒNG ĐÔ LA vừa tạm yên thì vấn đề chủng tộc trên đất Mỹ lại bùng nổ, sau vụ ám sát mục sư Luther King.

Dưới đây là ngày và tháng đã xảy ra, tuần tự theo thời gian, những cuộc biểu tình dầm mưa, những vụ đốt phá trong nhiều thành phố lớn tại Mỹ. (Xin bạn đọc chú ý *những ngày tháng... sở hội thị chấng tỏ cả ngày tháng của vấn đề VÀNG Rõi so với những ngày tháng sau biến cố Mậu Thân, mới thấy rõ nội tình nước Mỹ trước các vấn đề lớn lao cơ hồ như nan giải. Mà có giải quyết được chăng là một TT Kennedy thế hai...)*

Ngày 31 tháng 3 năm 1968, trước giờ TT Johnson tuyên bố ngưng oanh tạc không điều kiện (từ vĩ tuyến 20 vào ra) thì đã xảy ra vụ Da Đen mà Mục sư Luther King, Lãnh tụ Da Đen ôn hòa đã tuyên bố : « Sẽ phải phát động phong trào *yêu sách không bạo động* để cải thiện đời sống dân Da Đen; nếu phong trào nầy thất bại thì rất lo ngại sự tràn ngập của những phần tử quá khích và nội chiến đu kích. »

Cần Lãnh Tụ Da đen thuộc nhóm Malcom X mà chúng tôi đã nói rõi trong nhiều bài trước (Khởi sự từ bài thứ 76). Thì Milton R. Henry tuyên bố trước một Đại Hội đa đen tại Detroit : «phải thành lập *Một Quốc gia riêng cho người Da Đen tại 5 tiểu bang miền Nam nước Mỹ, với tài nguyên do tiểu Đoàng cung cấp*». Đại Hội công bố một bản TUYÊN NGÔN ĐỘC LẬP và một Hiến Pháp của quốc gia mới : CỘNG HÒA SONG HAY.

Đọc hai tài liệu trên đây, dù thấy : một đàng là ôn hòa. Mục sư Luther King phát động phong trào yêu sách không bạo động : còn đàng khác là nhóm Malcom X thì đòi cắt nước Mỹ ra thành lập « một quốc gia riêng cho người Da Đen ». Với hai lập trường có thể là gọi là tiêu cực và tích cực đó, người Da Trắng trên nước Mỹ ắt chọn lập trường của Luther King hơn.

Sau khi được nghe báo cáo về 2 trường hợp trên đây rồi T.T. Johnson liền tung ra bài diễn văn truyền thanh 40 phút, cho thế giới hay « *sẽ ngưng oanh tạc BV không điều kiện* » làm cho mọi người đều ngạc nhiên.

Thì rõ, không có gì khó hiểu : TT Johnson muốn rút chân ra khỏi vũng lầy ở VN, để lấy tiền chi cho cuộc chiến ở VN nầy mà lo cho những người Da Đen và kẻ cả một số người Da Trắng, đòi quyền sống của họ, đồng thời giải quyết luôn cuộc khủng hoảng VÀNG và ĐỒNG ĐÔ LA. Có thể thôi.

Thế rồi, sau 4 ngày đó, đúng vào ngày 4 tháng 4 năm 1968, MỤC SƯ LUTHER KING BỊ BẮN CHẾT trước một khách sạn tại Memphis, nơi đã xảy ra tuần trước vụ biểu tình bạo động khiến 62 người bị thương và 300 người bị bắt.

Những người Da Trắng trên đất Mỹ làm sao không xúc động trước cái chết của một Lãnh tụ ôn hòa Da Đen có vợ tên ?

Mục sư Luther King chết đặt nước Mỹ trong tình thế khó khăn, vì vấn đề kỳ thị chủng tộc là một vết thương trầm mầu của nước Mỹ. Hễ động tới nó là máu chảy. Khi người Da Đen đứng dậy đòi quyền sống của họ, đòi ăn no bụng, đòi có công ăn việc làm... thì vài thành phố lớn của Mỹ bị thiệt hại : người Da Đen bực tức, vì chánh phủ Mỹ không lo cho họ lại lo cho các quốc gia khác, can thiệp ở nhiều nơi tiến hành những cuộc chiến tranh hao người tốn của.

Khi bay tin Mục sư Luther King bị bắn chết, TT Jonson liền tuyên bố : rất sức động về tử nạn của Mục sư.

Và đề tỏ lòng phân ưu, T.T. Jonson hoãn chuyến đi Honolulu dự Hội Nghị về VN. Đồng thời ông hướng lên *kêu gọi mọi người Mỹ hãy từ bỏ các cuộc bạo động*.

Cần những người Da Đen khi hay tin Mục sư King bị ám sát họ kéo nhau từng đoàn dập phá nhiều tiệm buôn tại Nhiêu Đo.

Rồi cũng ngày 4 tháng 4 đó, lãnh tụ Da Đen quá khích Stokely Carmichael dựng lên kêu gọi dân Da Đen cầm súng xuống đường trả thù cho Mục sư King.

Thế là Bộ Quốc Phòng Mỹ phải lên tiếng ngay : *quân đội sẵn sàng đối phó với mọi vụ bạo động.*

Bất kể lời cảnh cáo của bộ Quốc phòng ngày 5 tháng 4,— tức sau 1 ngày Mục sư King chết— nhiều vụ bạo động đã xảy ra tại nhiều thành phố Hoa Kỳ tại Hoa thanh Đốn, thông cáo cho biết : có 3 người chết 350 người bị thương 448 người bị bắt.

T.T. Johnson được những báo cáo đầm máu nầy lại phải tuyên bố hoãn lần thứ hai chuyến đi dự Hội nghị Honolulu về vấn đề VN.

Ngày 6 tháng 4, TT. Johnson nhận được báo cáo khác : sự thiệt hại do các vụ bạo động tại các thành phố Hoa Kỳ như sau : 16 người chết, 500 người bị thương. Thế là, TT Johnson không còn có can đảm lên đường sang Honolulu, nên tuyên bố : « *ở nội tình nước Mỹ rất nghiêm trọng. TT Johnson thấy định hủy bỏ dự định đi Honolulu như đã tính trước* ».

Thế là vấn đề kỳ thị chủng tộc rất nghiêm trọng vì nó xảy ra trên đất Mỹ. Còn việc đi Hội Nghị Honolulu để lo giải xếp vấn đề VN cuộc hành trình nầy đặt vào hàng thứ...

Giữa lúc bối rối phải đối phó với các vụ biểu tình dầm mưa đổ nước, thì những tin điện từ khắp các nơi trên thế giới điện về tòa Bạch Ốc, báo cho TT Johnson hay : tại nhiều thành phố lớn nhiều nhiều biểu tình tưởng niệm Mục sư King và lên án vụ ám sát,

Lãm Tổng Thống — đầu là Tổng thống nước Mỹ — mà gặp những biến cố như trên, kể ra cũng không sung sướng gì ! Còn muốn xây dựng lại một xã hội mới cho nước Mỹ, theo lời thượng nghị sĩ Robert Kennedy « *chấm dứt chiến tranh tại VN, lấp hố ngăn cách Da đen và Da Trắng và người giàu với người nghèo* » thì chết. Lãm Tổng Thống như John Kennedy cũng chết, mà phát động chương trình ra tranh cử Tổng thống như Robert Kennedy, cũng chết. NƯỚC MỸ BỐC CHÁY là vậy đó.

— CÒN TIẾP —

Ở đây tai vách mạch rừng

KHI KÝ GIẢ ƯCV VIẾT BÀI... SÁM HỐI

Như chúng tôi đã tỉnh sử nào là đã khoe luôn thôi, thì kỳ vọ tranh cử vào Bán nhân Thượng viện cũng có một số khá đông kỳ giả, lũ mặt chục đã đâu.

Nhưng rất tiếc. là sau phân thanh lục Ứng cử viên thì Hội đồng tuyển cử trung ương đã «gọc» đi một số người mà trong đó, thành phần kỳ giả kỳ thật kỳ, có thể nói là nặng nề mà đó là điều rất đáng tiếc.

Vâng, chúng tôi nói đáng tiếc, chứ không nói là đáng buồn, vì có buồn chăng mấy anh em kỳ «lạ» ấy sẽ bớt buồn chứ chẳng tốt cả hơn làm Nghị sĩ đâu mà phải buồn, cần đáng tiếc là ai, nếu Hội đồng tuyển cử trung ương có đề cho anh em kỳ giả ra tranh cử thì gì, để rồi mỗi người họ viết lên một bài «Sám Hối», nếu không giấy tích được ai thì lí ra cũng nói lên... cái sự đó!.

Cái sự đó! Ấy, đại khái như ƯCV Đinh tử Thảo vốn là kỳ giả SỨC MẠY mà trước kia từng đã khích Thủ Tướng Trần văn Hương, nhưng vẫn được đăng chung Liên đoàn «Đồng Hưu» nơi ông giả «ngồi rồi giải hàng đối lên tân» thì đâm ra có giấy phát chánh lắng, mà viết bài «Sám Hối» rằng :

«Từ lâu, trong cái nghiệp viết lách nhàm nhỏ, chỉ chuyên đăng ngoài chữ vuông xích chế, bây giờ nhập chân, đã bị nghe chửi bới lại đã điều. Vì trong cái nghiệp chính bởi tờ máy nâm nay, mặc dầu đã bề sức thận trọng, nhưng chắc chắn không thể tránh hết những sơ sót và sai lầm có hại cho người khác...

Nhưng trường hợp của SỨC MẠY chưa thấm thía bằng bài «Sám Hối» của BẢY BỐP tức ƯCV, Nguyễn Ngọc Tân, kỳ đoàn Phạm Thái trong LD. « Bỏ cái nghiệp ấy, ai là mặt bài « Sám Hối » đăng đăng tiền.

Trước hết, chúng tôi xin nói rõ, đây là ông Phạm Thái, bút hiệu BẢY BỐP của báo « Cấp Tiến », xin đăng lên nói rõ Phạm Thái kỳ đoàn Đồng Giang, người Tổng trưởng Thông tin trên Nguyễn Khánh và ƯCV, trong LD « Cải Nhà » là nhà của ta, ông cố ông cha lập ra, bởi ông Phạm Thái nầy không có gì phải Sám hối, lẽ nào ra đăng cố chắc ăn làm vì sở cố thuốc của... Bà Hai.

Vậy tiện đây, xin cố lời chúc mừng trước với ông Cựu Thông tin nhé. Duy có điều, nếu phải chi đầu hiệu « Cải Nhà » mà có đề thêm La nước, không phải đã cho nó thấp rõ Cải nhà ở thân quê, mà là đã đề nhận ra có Nhà có Nước, hay nói tắt là NHÀ NƯỚC, cho là con ta in trí bì thâm, đến phiền thì... cũng chắc ăn hơn.

« ANH EM THÔNG CẢM DÙM CHO CHỚ »

Tiếp theo đây xin nói đến bài Sám hối của ƯCV, BẢY BỐP, bởi vì một năm trước đây, khi nhựt báo « Tin Sáng » của DB. Nguyễn Đức trong lúc cần mở tờ phân ưu cho cái Ruồi tài bèo, thì một hôm Tư Trời Biển có cho đăng một bài hát, đại khái :

Ở cái con nhỏ
Nó đau lắm sao,
Mà đi cả cọng tau.
Lâu sao. lâu sao... (vănvăn)

Tư Trời Biển cần quá đe, cho rằng chính Bảy Bốp là tác giả và nhà cọ bài nầy mà Cấp Sáu Sáu khoái quá mới rước Đan vô bản « Cấp Tiến ». Bị vậy mà sau đó trên tuần báo « Con Ong » hoạ ai HÌM mới phản công bằng một bức hí hoạ, làm chết sẩu nhà là « giặc Nam Y Bảo » và bằng, nếu anh em trong làng không hình chính, sẵng sốt chạm đường.

Chuyện ấy tưởng đã bỏ qua, nhưng nay Bảy Bốp ra tranh cử, có người muốn « gặt lại chăng bao cái « làm Bảy Bốp cho thì Chí Kính và viết bài Sám Hối.

Đại khái, ông Phạm Thái BB. kể chuyện cố 2 người họ Phạm, đều là con chau hậu duệ của đức Quốc Công Phạm đăng Hưng. Một người theo đức bà Từ Dũ ra đi Huế và nối tiếp Thừa Thiên mà một người ở Gò Công nối tiếng... Đăng chau nước mặn ; thế mà khi hai người gặp nhau, tuy là mạnh ai nấy nối nẩy nghe, chớ hy cùng tên nhau mừng rỡ rít, thương nhau như con mọi nhà.

Rồi ƯCV, Bảy Bốp phân trần :

« Nay bằng phải vì vui tuanh cũ, sự việc phiền mà vui viết bài nầy. Cái gì NS. chưa chắc được, mà được thì chỉ bằng thôi. Cho chuyện đồng bào rượt thịt mi nhau là chuyện muôn năm bắt gặp nhau. Anh em thông cảm dùm cho chớ ».

Thế là đã có 2 kỳ giả ƯCV. đã viết lên được 2 bài Sám Hối, mà nếu Hội Đồng TCTƯ. đồng loại anh em chẳng tốt nhiều quá, chắng là sẽ có được đăng người tiếp nối, để đa nên nào nhỏ, đã nói lên cái tình đồng bào rượt thịt, Trung Nam Bắc... Muôn năm !...

Kể ra, ông cố cũng là một sự hại sai đã cho ƯCV. hãy « xinh đoàn kết, đi quốc ái quốc, nhiệt là gặp ƯCV. kỳ giả mà hy viết lên những bài Sám Hối mà ly, tha thiết ly thiêm gì hay hông.

NÓI VỀ 2 ÔNG PHỤ TÁ

Sau cùng, đây là cái phong trào, nếu không muốn nói là « dịch » tổ chức đang có mặt bành trướng ở Saigon.

Trước hết là ông Trưởng tự cảnh xét đã « vi sầu hề » mà xin tổ chức Nhựt Bản ngày nguồn tin nhiều quá đoàn bao hàn trước thì hôm sau ông Giám đốc CSPT. Trang Sĩ Tiên đã lên tiếng thanh minh thanh ngo, vì theo ông Giám đốc không hề có sự tổ chức hội... làm tới Trưởng ty CS phải đã? Đâu sao, cố gì sầu hề đâu mà tổ chức ?

Kế đó là tin 2 ông Phụ tá của Phó Tổng thống xin tổ chức mà người nhân là vì đã bị ông Chánh chế. Trong 2 ông Phụ tá nầy có ông Đặng Văn Khải đến là nghĩa là của ông Tổng trưởng Ngoại giao Trần văn Lâm mà dư luận cho rằng, sự tổ chức của ông có thể làm rung rinh đến cái ghế ngồi của BS... nhọc giá.

Người ta nghe lại rằng, cuộc hàn nhàn của ông Phụ tá trước đây là một cuộc « hàn nhàn chính trị » — cho không phải cường ép — chẳng là hàn để đó Ngoại thầy của Phụ tá ngon lành, người tin cậy của ông Phó mà ông Phó lại là người sẽ ra tranh cử năm 1971 rất chắc ăn nên ông Ngoại mới gả con đã cầu thân, mở ra con đường... tương chao ở mai hậu.

Nay thành lình ông Phụ tá nghĩa là là sự đây lên lực giữa ông Ngoại với phó « một đầu rồng » lại xin tổ chức, kể lại rằng ra sự ông Lãnh Sự Phạm trọng Nhân « đầu ngũ » chuyện đó? Bình mà ông Chánh đã hàm hồ là ông Ngoại sẽ « lãnh đã » thiết là sai cùng mình. Vì ông Ngoại có thể sẽ « lãnh đã » luôn vụ ông quyền Tổng Lãnh Sự VN Chí lam tốt khiến gối nên thì cho Bộ ngoại giao Ấn, « xin bắt Thị Bình giao cho Saigon cố gắng ! »

Nhưng hàn riêng sẽ cái sự tổ chức thì có dư luận cho rằng các Phụ tá của ông Phó yếu... bằng nên quá, ai mới nghe cho đã Phó đã danh, chưa chi đã lại đặt bắt chước Lãnh sự tố Ấn Độ lo chạy trên Thị Bình.

Trái lại, các Phụ tá của ông Chánh mới thiết là những tay biết « nhân nhân thời chí khí, miễn bắt nhựt chí ưu » ai bằng cố là chính hu trước đây cũng đã bị ông Phó mắng tối mới mẩy, nghe mà bắt cái là tai lưu, nhưng là cái thân ông Phó đã đó.

Do đó mà cũng có dư luận chế luận ông Phụ tá Nguyễn thiện Nhơn, không bằng Hàn Tín khi xưa và đầu quân nơi Hạng Vũ, bị Hạng Vũ ăn là thống lên trên giúp cho Hạng Vũ sầu, rồi cái nhận cho làm « Chấp kích lang » nghĩa là mặt thế Phụ tá thêm « hầu kích » cho ông đi đánh giặc.

Thường nhân ông Phụ tá bây giờ cũng có được những công việc làm y như ông, mới khi ông Phó đi đánh... hành đi gì chơi, ông có chắc hơn thua nhau sa là... Hàn Tín ngày xưa vẫn cho tại khi Trương Lương tìm đến mời ra làm Soái mới tổ chức, còn ông Phụ tá ngày nay (xin lỗi) mới theo đặt Đại gì, chưa kịp cây nhung mà đã... mới.

Nhưng « trành mới không sầu mặt mà cũ là đã là một lời chết đương đến gần đã gần đã ông Phụ tá mà thôi. Đăng thêm giận... chăng rồi nhé !

NGỌA LONG

PHẬT-GIÁO

Hội đồng Liên-hữu Phật Giáo Xá hội Việt Nam

MÙA VU-LAN CANH-TUẤT

Những ngày đại lễ cầu nguyện — Uỷ lạo Thương Bịnh Binh — Viếng thăm và phát quà tặng cho các ean nhân đang thụ bịnh tại T.T.CH. Chí Hòa

THÔNG BẠCH

của Hội đồng Liên Hữu Phật Giáo Xá hội Việt Nam

Nhân mùa VU LAN Canh Tuất năm nay, Hội Đồng Liên Hữu Phật Giáo Xá Hội Việt Nam sẽ tổ chức những ngày đại lễ « Cầu nguyện quốc thái dân an, cầu siêu chiến sĩ trận vong, đồng bào tử nạn và thân nhân quá vãng được siêu sanh tịnh độ » tại các Ngôi Chùa của các Giáo Hội theo như lịch trình sau đây :

— 9 giờ sáng ngày 8 tháng 7 Canh Tuất, tại Linh Sơn Tự, số 149 đường Cô Giang Saigon do Hòa Thượng Thích Nhựt Minh, Hội Chủ Giáo Hội Lịnh Sơn Phật Học làm chủ lễ.

— 9 giờ sáng ngày 13 tháng 7 Canh Tuất, tại Phật Đường Tự số 570/4 đường Lục Tỉnh Phát Lâm Cholon, do Tu sĩ Nguyễn Long Chiếu, Giáo Lãnh Giáo Hội Tăng Già Tu Ấn Viện Việt Nam và Tu sĩ Nguyễn Minh Đức Trưởng Gánh Đạo Phật Giáo Hiếu Nghĩa làm chủ lễ.

— 9 giờ sáng ngày 14 tháng 7 Canh Tuất, tại Phật Quang Tự (Nghĩa Trang Tương Tế Bắc Việt), đường Cách mạng, Tân sơn Nhất Saigon do Thượng Tọa Thích Tri Đăng, Chủ Tịch Phật Giáo Xá Hội Việt Nam làm chủ lễ.

— 3 giờ chiều ngày 14 tháng 7

Xem tiếp U trang 4

TIN TRONG NƯỚC

Tính đến nay đã có 158.955 Kiều bào ở Kampuchia hồi hương

SAIGON.— Ủy ban liên hộ cứu trợ Việt kiều Kampuchia cho biết tính đến hôm nay 31-7-70 tổng số Việt kiều hồi hương là 24.237 gia đình gồm 158.955 người.

Trong công cuộc cứu trợ kiều bào, Hội Xã hội đã cấp cho chúng 305.190.000đ đồng và 30 tấn Gạo. Không có cứu trợ của Chính Phủ Trung ương.

Người tin trên cho biết hôm thứ năm, 30-7-70 Quốc vụ Khanh Phan quang Đán, chủ tịch Ủy Ban Trung Ương cứu trợ Việt kiều Kampuchia đã hướng dẫn một phái đoàn đi Bình Tuy và Long Khánh nghiên cứu vấn đề định cư Việt kiều hồi hương tại 2 tỉnh nầy.

Thêm 1 NDTV bị trúng đạn chết vì bắt cần

GIA ĐỊNH.— Hồi 12giờ chiều 30-7, đoàn viên NDTV Nguyễn Cu 15 tuổi và Đỗ văn Dư 16 tuổi có nhiệm vụ gác cổng trụ sở xã Bình Tiên xã Hòa Tân Đông, Cu đã bắn cầu chết nhân số vào nhà dân bay trúng Dư chết liền tại chỗ. Hiện Cu đã bị bắt để mở cuộc điều tra.

2 tên cướp bị rượt chạy bỏ lại xe Honda

GIA ĐỊNH.— Hồi 18 giờ ngày 29-7, Mỹ kiều K. Rennett ngụ tại đường Hoàng Hoa Thám Gia Định đi làm về bị 2 tên cướp cùng đi, trên 1 chiếc xe Honda chặn đường ép hãng cướp của. Nạn nhân Mỹ kiều, nhờ chống cự lại rượt 2 tên cướp chạy trốn chết bỏ lại xe Honda.

Hiện cuộc truy nã vẫn đã được Mỹ kiều đưa đến bốt cảnh sát chức trách đang điều tra.

Vì dây chện chạm cháy 4 xạp hàng tại chợ Bà Chiểu

GIA ĐỊNH.— Hồi 9 giờ đêm 30-7, các xạp hàng tại chợ Bà Chiểu đã được các chủ xạp khóa kỹ, nên ngọn lửa bốc cháy khiến mất một. Đội cứu hỏa Gia định đã đến nơi dập tắt được vì lửa cháy 4 căn xạp đã bị thiệu tại, thiệt hại nặng. Được biết nguyên nhân vì dây điện chạm.

Tổ chức trộm xe Daihatsu tại trong Đô Thành thủ phạm và 4 thương gia bị bắt

ĐÔ THÀNH.— Vào đầu tháng 7-70, bà Phạm thị Di 46 tuổi thương gia nhà ở đường Lê văn Duyệt có đến trình bày trình nhà chức trách có bị quân gian phá trộm chiếc xe đa lich hiệu Daihatsu số EO 2.614 đậu tại đường Nguyễn Huệ trong đêm ngày 4 và 5-7.

Tình cờ chiều ngày 30-7, bà Di đi tới đường Tôn Đản thấy chiếc xe của mình đậu tại đây, nhưng cụ lại xe bằng số khác màu số EO.9222. Biết là quân gian trộm xe mình đem xe vứt số lại sử dụng, nên bà Di liền đến bốt nhờ cảnh s

TÀI-LIỆU 1702: người Anh đã chiếm Côn Nôn

ĐÔNG-DƯƠNG NHIỀU MÂU MỠ

nên lắm mước thèm thuồng

Lê ra, từ đầu thế kỷ 18, Đông Dương là thuộc địa Anh, nhưng vì dân tộc Việt đã biết trước cái mưu đồ đó, nên tham vọng họ bất thành

Sưu khảo của MỘNG-LAN

(Tiếp theo số trước)

Đến 28-7-1778 thì hai tàu Anh từ Qui Nhơn đi ra phía Bắc. Ngày 2-8 đến Tourane. Lúc đó ở đây, có bốn chiếc tàu ở Âu Mân qua. Các tàu này đều phân nhân lỗ lớn vì phải chịu thuế mà rất nặng.

Chapman có đến thăm Đà Nẵng, Huế. (Nhưc đã kể trên) rồi ra Thuận hóa yết kiến viên trấn thủ ở đây (do vua Lê hiển Tông và chúa Trịnh phái vào trấn thủ cai trị ở đây) được viên Trấn thủ tiếp đãi tử tế.

Khi Chapman nói đến việc người Anh muốn giao thương với Việt Nam thì viên trấn thủ nói: y sẽ tâu trình và hứa sẽ thu thư cho các tàu Anh vào đậu ở các hải cảng này. Chapman lại yết kiến viên tướng chỉ huy quân của chúa Trịnh đóng ở Thuận Hóa. (có lẽ là Hoàng ngũ Phúc ?).

Tuy tuy tiếp đón không niềm nồng nhưng viên quan này cũng nhận quà tặng của Chapman. Ở Huế, Chapman có bán được một số hàng hóa như đồ bằng đồng, chì, sắt, bằng thủy tinh, các thứ vải của xứ Ấn độ.

Cả hai lần bước ở Đô Bàn Nha khuyên Chapman phải cẩn thận vì theo lời họ thì bán hàng cho người Việt rất khó lấy tiền, họa chăng lúc nào nhàn rỗi, những mà mua hàng mới chịu trả.

Chapman thuật rằng những người quan lại ở Huế đến đón tặng phẩm luôn luôn và còn quấy rầy nhiều thứ nữa. Ông nói hàng ngày ông gặp nhiều bất tính những không được phép xử công bình.

Đến tháng 10 năm đó thì Chapman nghe nhiều người đồn rằng viên nguyên soái chúa Trịnh đã xin được chúa Trịnh ra lệnh chiếm chiếc tàu Jenny của Anh đang đậu ngoài cửa sông Huế, bắn các chiến thuyền và quân lính của chúa Trịnh đang tập hợp để sửa soạn hành động.

Người Anh phải trả qua bao nhiêu khó khăn mới thoát được nguy hiểm. Chiếc Jenny trước khi mới neo đi, phải đóng đại bắc bảo vệ phòng hàm đạo.

Sau đó, chiếc Jenny vào ĐàNẵng, gặp chiếc Amazon tại đây. Chapman định vào miền Nam và ghé lại Qui nhơn để yết kiến Nguyễn Nhạc lần nữa, nhưng vì biển có sóng lớn nên mãi đến ngày 18-11 mới cho tàu ra khơi được. Khi qua Qui Nhơn lại có giặc nguyên chiếm nên tàu Anh không ghé vào bến.

Đến ngày 16-1-1779, lần chiếc tàu Anh mới đến Chapman và tới Calcutta.

Trong tờ trình của Chapman đệ lên viên Toàn quyền Anh ở Ấn độ có nói về tình hình rối loạn ở nước ta hồi đó.

Nhưng ông ta không phải sang, mặc dầu ông ta muốn ta chống thiếu được kết quả gì. Chapman có kể rõ trọn tờ trình các sản vật của nước ta có thể xuất cảng được. Ông lại nói nếu người Anh mở được biện buôn ở Nam VN thì có thể bù được sự thiếu thốn về ở thế chế trị ở Ấn Độ. Vị trí và địa dư của nước Nam ký (tức miền Nam ta) lại rất hợp cho việc buôn bán, vì ở gần cả nước Tàu, xứ Bắc, xứ Nhật, Cao Miên, Xiêm La và bờ bể Mã lai, Phi luật Tân.

Trong tờ trình của Chapman lại có bản đồ cả vân đồ thành trì ở nước ta. Theo ý kiến ấy thì việc phát hàng thế lực của các vua chúa chính thức (tức chúa Nguyễn) sẽ được nhân dân rất hoan nghênh.

Ở ngoài việc các quan, các hoàng thân và thân bảo Việt-Nam đề nghị với ông có về thăm viếng Người ra, nên người anh « vi nhân đạo » (?) mà giải phóng được cho một dân tộc xanh khỏi sự áp chế cũng là việc đích đáng nên lắm.

Chapman nói chỉ cần một đạo quân độ 500 bộ binh người Ấ, 25 phảo binh và một toán Ấn độ độ 200 người, cùng một đội quân người Việt có kỷ luật và được trả lương hậu cũng đủ chinh phục và giữ những đất đai lấy được trong sự : Ông tin rằng lính bản xứ sẽ rất trung thành.

Sau Chapman, việc giao thiệp giữa người Anh và xứ ta gián đoạn một quãng thời gian dài. Mãi đến đời vua Gia Long mới thấy sử chép là trong năm 1804 có một viên đại sứ Anh là Sir Roberts sang nước ta điều đình việc buôn bán, nhưng không có kết quả gì.

Lại năm 1808, cũng dưới triều Gia Long, một đội thương thuyền Anh gồm có 7 chiếc, do đông sông Nhị Hà đến tận Hànội, nhưng đều bị quân ta đốt cháy hết.

Rồi dưới triều Minh Mạng năm 1,822 có viên đại sứ Anh là Crawfort đến thuốc triều kiến nhà vua và xin phép đi viếng thành Huế. Ông nầy đi sem rất kỹ, khi trở về có viết sấp ký sự, xét thành Huế rất ít mà như có một tham đồ. Âu đó là mối dụng ý của họ chăng ? Nhưng có lẽ người Anh lúc bấy giờ còn muốn một dượn có nào đó, hay họ thấy nhất nghĩ lúc bấy giờ, nước chưa thực hành vội y đồ xâm lược của họ.

Thế thì nước Việt nói riêng, Đông dương nói chung chỉ còn một chân mâu là trở nên thuộc địa của Anh từ năm 1778 kia.

Một nước nhỏ bé như thế nầy, mà các cường quốc Tây phương và Bắc phương trước đây, đã nhiều lần lâm lê chiếm cứ một cách hăng say thì thiếu như thêm khái lắm !

Nhưng thêm khái chiếm cứ là một lẽ, còn có chiếm cứ được chăng, hay chiếm lâu dài chăng, lại là một vấn đề khác.

Lịch sử mấy năm nay đã nói lên rất hùng hồn quyền lực đồng ý : Nước Việt Nam của người Việt Nam mà thôi, dòng máu quý mà toàn nước tế. vẻ bị mất cả chết được đây !

Tiếp theo U trang 3

Canh Tuất, tại Giáo Minh Tự, Chợ Giảng Ông Tô Thủ Đức Gia định, quả Ông Nguyễn văn Hiếu Hội Trưởng Hội Phật Giáo Nguyên Thủy Việt Nam làm chủ lễ.

— Tại cả các Ngôi Chùa và cơ sở Trung Ương của các Giáo Hội trong Liên Đoàn Liên Hữu Phật Giáo Xá Hội Việt Nam mới lập đã chức Thanh Lễ tại vị tại riêng của Giáo Hội mình, trong ngày Rằm (15) tháng 7 Canh Tuất.

— 9 giờ sáng ngày 17 tháng 7 Canh Tuất, tại Phật Bửu Tự, số 80 A, đường Cao Thắng Saigon do Hòa Thượng Thích Minh Trực, Pháp Chủ Tổng Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam và Thượng Tọa Thích Pháp Siêu Phó Hội Trưởng Giáo Hội Thiên Tịnh Đạo Trang làm chủ lễ.

Ngoài ra Hội Đồng Liên Hữu Phật Giáo Xá Hội Việt Nam sẽ tổ chức :

1.— Ngày ấy lao thương binh Gia Long, một đội thương thuyền Anh gồm có 7 chiếc, do đông sông Nhị Hà đến tận Hànội, nhưng đều bị quân ta đốt cháy hết.

Rồi dưới triều Minh Mạng năm 1,822 có viên đại sứ Anh là Crawfort đến thuốc triều kiến nhà vua và xin phép đi viếng thành Huế. Ông nầy đi sem rất kỹ, khi trở về có viết sấp ký sự, xét thành Huế rất ít mà như có một tham đồ. Âu đó là mối dụng ý của họ chăng ? Nhưng có lẽ người Anh lúc bấy giờ còn muốn một dượn có nào đó, hay họ thấy nhất nghĩ lúc bấy giờ, nước chưa thực hành vội y đồ xâm lược của họ.

Thế thì nước Việt nói riêng, Đông dương nói chung chỉ còn một chân mâu là trở nên thuộc địa của Anh từ năm 1778 kia.

Một nước nhỏ bé như thế nầy, mà các cường quốc Tây phương và Bắc phương trước đây, đã nhiều lần lâm lê chiếm cứ một cách hăng say thì thiếu như thêm khái lắm !

Nhưng thêm khái chiếm cứ là một lẽ, còn có chiếm cứ được chăng, hay chiếm lâu dài chăng, lại là một vấn đề khác.

Lịch sử mấy năm nay đã nói lên rất hùng hồn quyền lực đồng ý : Nước Việt Nam của người Việt Nam mà thôi, dòng máu quý mà toàn nước tế. vẻ bị mất cả chết được đây !

Tiếp theo U trang 8

Ngày 17 tháng 7 Canh Tuất, tại Giáo Minh Tự, Chợ Giảng Ông Tô Thủ Đức Gia định, quả Ông Nguyễn văn Hiếu Hội Trưởng Hội Phật Giáo Nguyên Thủy Việt Nam làm chủ lễ.

— Tại cả các Ngôi Chùa và cơ sở Trung Ương của các Giáo Hội trong Liên Đoàn Liên Hữu Phật Giáo Xá Hội Việt Nam mới lập đã chức Thanh Lễ tại vị tại riêng của Giáo Hội mình, trong ngày Rằm (15) tháng 7 Canh Tuất.

— 9 giờ sáng ngày 17 tháng 7 Canh Tuất, tại Phật Bửu Tự, số 80 A, đường Cao Thắng Saigon do Hòa Thượng Thích Minh Trực, Pháp Chủ Tổng Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam và Thượng Tọa Thích Pháp Siêu Phó Hội Trưởng Giáo Hội Thiên Tịnh Đạo Trang làm chủ lễ.

Ngoài ra Hội Đồng Liên Hữu Phật Giáo Xá Hội Việt Nam sẽ tổ chức :

1.— Ngày ấy lao thương binh Gia Long, một đội thương thuyền Nhị Hà đến tận Hànội, nhưng đều bị quân ta đốt cháy hết.

Rồi dưới triều Minh Mạng năm 1,822 có viên đại sứ Anh là Crawfort đến thuốc triều kiến nhà vua và xin phép đi viếng thành Huế. Ông nầy đi sem rất kỹ, khi trở về có viết sấp ký sự, xét thành Huế rất ít mà như có một tham đồ. Âu đó là mối dụng ý của họ chăng ? Nhưng có lẽ người Anh lúc bấy giờ còn muốn một dượn có nào đó, hay họ thấy nhất nghĩ lúc bấy giờ, nước chưa thực hành vội y đồ xâm lược của họ.

Thế thì nước Việt nói riêng, Đông dương nói chung chỉ còn một chân mâu là trở nên thuộc địa của Anh từ năm 1778 kia.

Một nước nhỏ bé như thế nầy, mà các cường quốc Tây phương và Bắc phương trước đây, đã nhiều lần lâm lê chiếm cứ một cách hăng say thì thiếu như thêm khái lắm !

Nhưng thêm khái chiếm cứ là một lẽ, còn có chiếm cứ được chăng, hay chiếm lâu dài chăng, lại là một vấn đề khác.

Lịch sử mấy năm nay đã nói lên rất hùng hồn quyền lực đồng ý : Nước Việt Nam của người Việt Nam mà thôi, dòng máu quý mà toàn nước tế. vẻ bị mất cả chết được đây !

Tiếp theo R trang 3

không làm vật by sinh cho hội chủ mà còn làm chơn Mã Lai A một cách oanh liệt với tự số Pcb trong một trận nghiêng ngửa. Giờ cho mình hoài đó bên được nguyên vẹn là nhờ hai chế thắt chặt chiếc Bến Mã Lai A cả lần trung phong có banh không lại làm hư. Còn bên Việt Nam thì biên Tây công cố hai đập hàng vàng lại bắn lên trên. Tiến nội Vinh cố bị phương cố những vấn tiếp tục đã hết trận.

Sau trận này Việt Nam còn đa 4 trận như sau : 1-8 gặp Trung Hoa, 3-8 gặp Tây Úc 6.8 gặp Miến Điện, 9-8 gặp Ấn Độ.

Tiếp theo F trang 3

Toán thêm gồ đạn dược EOD của Mỹ nói rằng quá min nầy nặng tỉ nhưn 20 ki gồm toàn hoạt phá C 4. Toán thể khu vực đại lộ Trần hưng Đạo và đường Nguyễn cư Trinh sau đó đã được có lệp để các toán an ninh tìm xem có thêm quả mìn nào nữa không nhưng họ không thấy gì thêm.

Tiếp theo S trang 3

chiến lược có thể chế ngự cả vùng Kompong Speu và quốc lộ sinh số 4 của Kampuchea.

Cộng quân chiếm đóng Kiritom ước lượng từ 600 tới hơn 3,000 người trong khi lực lượng chính phủ có 5 tiểu đoàn.

Lại gián đoạn lưu thông trên QL 4

Phóng viên UPI tại Prey Veng tường tình là quốc lộ 4 mở lâu nữa lại tịt nghẽn lưu thông kể từ sáng thứ sáu sau khi cộng quân đã cắt đứt đường Kriterm. Ít ra phải đến thứ hai tương Fernandez mới thực sự phân công đề đội thêm 1 đơ đoàn quân KPC 101 tăng cường các vị trí ở dưới chân cao địa Kiritom.

Tướng Fernandez còn loan báo là chính Thủ tướng Lon Nol đã yêu cầu Mỹ yểm trợ bằng B-52. Phantom để tái chiếm Kiritom cho đăng được.

Sáng nay sau khi nghe lời khuyên giải của nhân viên Tỷ Lao Động Gia Định, số tài xế nầy đã đi làm trở lại để chờ kết quả cuộc hòa giải của Tỷ Lao Động.

Nghiệp đoàn liên hiệp công nhân Phế bình sẽ được HPBVN thành lập và ra mắt tuần tới

SAIGON (THT) 1-8.— Một trong những cuộc tiếp xúc giữa TPB và Bộ Thương mại và Kỹ nghệ VN giải quyết xong trên ngươn tắc để là vấn đề đặt đại và nhà cầu.

Tiếp xúc với phái đoàn TPB lúc 17 giờ chiều hôm qua, PB An Khê cho biết TPB sẽ tiếp tục tranh đấu cho mục tiêu thể hiện cuối cùng là đòi hỏi cho TPB phải có công ăn việc làm xứng đáng với khả năng và hợp với tình trạng sức khỏe của mỗi TPB.

Tiếp theo U trang 8

trại cải hoàn Saigon—Gia định.

Lê Văn Lan năm nay nhảm thế nhy 16-8-60 (tức 15-7 canh Tuất) 1 trong những Đại Lễ của Phật giáo.

Thành phần sửa đặc có đường trong tháng 8 lên tới 181.000 thùng

SAIGON.— Trong tháng 8-1970 Bộ Kinh Tế sẽ giải tỏa bán ra do chín đơn đường một thùng số lượng là 181.000 thùng sữa gồm có :

— 47.000 thùng hiệu « Nestlé »
— 7.000 thùng hiệu « SCS »
— 12.000 thùng hiệu « Pearl »
15.000 thùng hiệu « Mont Blanc »
— 100.000 thùng hiệu « Foremost »

Thành phần dành cho Đô thành gồm có 23.000 thùng hiệu Nestlé, 5.000 thùng SCS, 80,000 thùng Foremost, 9,000 thùng Mont Blanc và 9,400 thùng Pearl.

Các gian hàng của TPB bị đỡ ở Saigon được bồi thường

SAIGON.— Trong hai ngày 28 và 29-7 vừa qua các thương phẩm bị đỡ có gian hàng bị đỡ ở Saigon đã lấy được nhận tiền bồi thường thiệt hại.

Có tất cả 250 Thương phẩm bình được bồi thường số 6.000$ đến 14.000$ tùy theo gian hàng bị đỡ. Được biết bộ ban cứu vẽ việc bồi thường gồm có đại diện Tòa Đô chánh và thương phẩm bình và số tiền được bồi thường là 1.500.000$.

Tòa Đô Chánh cho biết, các Thương phẩm Bình nào chưa lãnh có thể đến lãnh từ 30-7-70 đến trên phù Bây 1-8 là hạn chót.

Trợ cấp đồng bào nạn nhân chiến cuộc

PHÚ VINH.— Ty Xã hội và Ty nạn chiến tranh Vinh Bình ngày 29 và 24-7 đã cấp phát 1.090 tiền tro cho 109 gia đình đồng bào bỏ cư trú ấp Chông Nô 1 xã Hòa An và ấp Trà Mọn, xã Thông Hòa thuộc quận Cầu Kè để cấp lại nhà cửa.

Ngoài ra, Ty xã hội và Ty nạn chiến tranh cho trợ cấp 2.127.000$ cho 114 gia đình đồng bào nạn nhân chiến cuộc tại ấp Bà Mỹ, Xã Hòa An thuộc quận Cầu Kè.

Cấp tiền thực hiện dự án phát triển

QUẢNG TÍN,— Trung tâm điều hợp Bình định Phát triển ấnh, Quảng Tín, đã trợ cấp cho xã Kỳ Thành, Quận Lý Tín, một ngân khoản 1,400.000$ để thực hiện 12 dự án tự tức phát triển, do 12 tổ hợp nông dân quản trị.

Các dự án này gồm 4 cây máy, 5 máy bơm nước, 8 bình phun thuốc, một máy bơm và 1 trường học. Để hoàn thành các dự án trên, đồng bào còn chung góp một số lớn nhân công và vật liệu.

Pleiku được cấp thêm 14 triệu đồng để phát triển tự túc

PLEIKU.— Tỉnh Pleiku vừa được Hội đồng Bình Định Phát triển Trung ương chuẩn cấp thêm 14 triệu đồng để phát triển tự túc tỉnh trong năm 1970.

Trong chương trình phát triển tự túc tỉnh kể đầu năm 1970 tỉnh Pleiku đã được Hội đồng Bình định Phát triển Trung ương với 13.910.000$00 Tỉnh Pleiku cũng đã đóng 90.000 ngân khoản trên vào các dự án phát triển tỉnh nay.

Tiếp theo K trang 8

nhưng đã bị những người khác ngăn cản kịp thời.

Cuộc biểu tình đã diễn ra trong ba giờ, không có gì đáng tiếc xảy ra.

Một nhóm Ấn Kiều xin phép biểu tình trước tòa tổng lãnh sự Ấn

SAIGON 1.7 (WTX).— Người tin thân cận Bộ Ngoại Giao cho hay hôm nay một nhóm Ấn Kiều Hồi Giáo sinh sống tại Saigon đã đến xin phép Chính quyền VNCH để được bày tỏ thái độ qua một cuộc biểu tình trước trụ sở Tòa Tổng Lãnh Sự Ấn, nhằm phản đối việc Chính phủ Ấn chính thức tiếp đón Ngoại trưởng thị Bình.

Tuy nhiên, vấn đề người tin trên Chính phủ VNCH đã từ chối, không cho phép việc lý do để tránh sự xao xuyên tại thủ đô cũng như tránh gây khó khăn cho việc bang giao giữa hai quốc gia Việt Ấn.

Trong khi đó, Chính phủ VNCH vẫn duy trì tính trang an ninh hiện ở Tòa Tổng Lãnh sự Ấn và tự thật cung Tổng Đình uyển tại Saigon

Tiếp theo U trang 8

Hà Phong và phi thuyền thám hiểm không gian.

19g05 Chương trình Thoại kịch «Đôi Bạn» của Ban Vũ Đức Duy :

DIỄN VIÊN : Lâm (La thoại) Tân (Thoại) Vũ đức Duy) Hùng (Ngọc Tuấn) Cúc (Bích Thủy) Hằng (Bích Huyền) Em bé bán bao (Vũ Hoàn) và một số điểm viên.

SỰ LƯỢC : Lâm một người tàn tật, đang người tiều tụy, chân quê, nhưng nhiều thứ đáng yêu, nhưng nhiều thứ nhiều đáng yêu. Tân là một thanh niên tuấn tú, đang người tiều tụy, chân quê, nhưng nhiều thứ đáng yêu, nhưng nhiều thứ nhiều đáng yêu. Hai đứa bạn thân nhau, nhưng nhiều thứ nhiều đáng yêu. Hai đứa bạn thân nhau, nhưng nhiều thứ nhiều đáng yêu. Xin mời qui vị phân xét đoán đi...

20.20 Chương trình Tân nhạc Bản Thời Trang được tuyển do Đỗ Lê phụ trách.

— Qua cười cho em đi. Tuấn Hải do ban hợp ca 3 con mèo trình bày

— Oan trái của Hoàng Lê do Carroll trình bày.

— Anh buồn em thương của Thanh Phong do Gian Linh trình.

— Tình yêu vô cảnh của Toàn Phương do Hương Lan ca.

— Bây giờ tháng mấy của Tư Công Phụng do Hoài Xuân ca.

— Tình phụ của Đỗ Lê do Thanh Lan ca.

— Đêi lối tâm sự của Thanh Vũ do Thiên Trang ca.

— Tại anh của Lê Uyên do Chế Linh Trang Thanh Lan song ca.

— Cười cho em của Hoàn Linh do Hùng Cường, Mai Lệ Huyền song ca.

Chương Trình

TIVI Chủ nhựt 2-8-70

ĐÀI VIỆT NAM		ĐÀI MỸ	
17g27	Đài hiệu — Quốc Kỳ	1200	Once upon a World
17g30	Thời sự quốc tế	1300	Dynasty presents the Lennox Sisters
17g40	Tin ngắn	1400	Sports
17g45	Đã vui đi bạn	1600	Bowler's Tour
18g40	Phim hoạt hoạ	1730	In town tonight
19g00	Thông cáo	1800	G.E. College
19g05	Thoại kịch Đôi Bạn bạn Vũ Đức Duy	1830	Information
20g00	Tin tức	1900	Love on a Rooftop
20g20	Tân nhạc :	1930	News
	Thời trang nhạc tuyển	2000	Ed Sullivan
21g10	Nhận định tình hình	2100	Bonanza
21g20	Thoại kịch tiếp	2200	Ironside
22g10	Tin cuối cùng	2300	News
22g20	Thoại kịch kết	2330	Life big tops at 40
	Đài hiệu — Quốc kỳ		

18g40 Phim hoạt hoạ Tiểu hiệu ai Thân Phong và phi thuyền thám hiểm không gian.

19g05 Chương trình Thoại kịch «Đôi Bạn» của Ban Vũ Đức Duy :

DIỄN VIÊN : Lâm (La thoại) Tân (Thoại) Vũ đức Duy) Hùng (Ngọc Tuấn) Cúc (Bích Thủy) Hằng (Bích Huyền) Em bé bán bao (Vũ Hoàn) và một số điểm viên.

SỰ LƯỢC : Lâm một người tàn tật, đang người tiều tụy, chân quê, nhưng nhiều thứ nhiều đáng yêu. Tân là một thanh niên tuấn tú, đang người tiều tụy, chân quê, nhưng nhiều thứ nhiều đáng yêu. Hai đứa bạn thân nhau, nhưng nhiều thứ nhiều đáng yêu. Xin mời qui vị phân xét đoán đi...

20.20 Chương trình Tân nhạc Bản Thời Trang được tuyển do Đỗ Lê phụ trách.

— Qua cười cho em đi. Tuấn Hải do ban hợp ca 3 con mèo trình bày

— Oan trái của Hoàng Lê do Carroll trình bày.

— Anh buồn em thương của Thanh Phong do Gian Linh trình.

— Tình yêu vô cảnh của Toàn Phương do Hương Lan ca.

— Bây giờ tháng mấy của Tư Công Phụng do Hoài Xuân ca.

— Tình phụ của Đỗ Lê do Thanh Lan ca.

— Đêi lối tâm sự của Thanh Vũ do Thiên Trang ca.

— Tại anh của Lê Uyên do Chế Linh Trang Thanh Lan song ca.

— Cười cho em của Hoàn Linh do Hùng Cường, Mai Lệ Huyền song ca.

TIVI Thứ hai 3-8-70

Phương Khanh, Thanh Hiếu Hoàn Anh Vũ Hương đa Lan Bạch Hoàn Ngọc Dung trình diễn.

SỰ LƯỢC : Hai vợ chồng đang gây ở với nhau đã 8, 9 năm rồng mà chưa sanh được đứa con nào, buồn vì cảnh nhà hiu quạnh, ông bà quyết xin đứa con nuôi cho vui cửa vui nhà và đặt tên là Quân. Rồi hai năm sau bà Bảy sanh thêm Lý và tiếp theo con Mộc.

Từ ngày có đứa con rước, ông bà Bảy tỏ ra thương yêu 2 đứa con rước hơn, cho chúng ăn học đầy đủ đến chỗ, trong khi đó Quân ở nhà chăm sóc ruộng vườn và trông dường ông bà tận tâm.

Khi Tý và Mộc học thành tài, không kể về thăm ông bà cha mẹ chúng gây ở thì chúng lại bỏ bê Bảy gian lận, ông Bảy mới gì chết để kêu Tý và Mộc về chôn cất cha trước khi tận viện và chia gia tài. Tý và Mộc đã nói rõ mục đích được của chúng là tranh đấu với xã hội. Lúc đó ông Bảy đang nghĩ cho chúng ăn bài học mà chúng đã hai đứa con, trong nguồn bộ cội, Ông Bảy cương quyết chia cho Quân, đứa con nuôi, nhưng phần gia tài, chỗ mộ nơi, vùng lý viện. Tế độ. Quân con nhà nghèo được xung vào ngân quỹ cứu trợ đồng bào nghèo, các cô nhi viện, bệnh

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ - Kho Sách Xưa Quán Ven Đường

Hồi ký lịch sử đặc biệt 1945

SINH - VIÊN TRÊN ĐƯỜNG VỀ NAM

(Tiếp theo)

của cựu Sinh viên Hà nội KHAI PHONG

Cả đáp :

— Thà là mất vé mà chắc chắn khỏi bị bom. Làm gan không nhâm chỗ có hại đến tánh mạng'..

Ở đường ngành nói :

— Tôi đi luôn !

Sở nói ;

— Tôi xuống đây !

Thế là một nửa nhứt định xuống Nha Trang, một nửa ở lại xe lửa !

ANH ĐI ĐƯỜNG ANH

Chia ra hai phe khi sắp về tới Saigon thì nghĩ cũng buồn thật. Nhưng không khí lúc ấy nó bắt buộc phải thế. Người ta quyết định trong một phút, hoặc đi luôn, hoặc ở lại.

Tôi cố đưng lên ý kiến.

— Tại sao mấy cậu lại nhứt định một cách hộp tốp quá vậy ? Chẳng ta hãy tán bàn luận với nhau và cân nhắc lợi hại. Nếu thấy đường nào lợi hơn hại thì tất cả đều chọn con đường ấy, tội gì phải chia ,hau ra như thế chớ ?

Sở vững vàng :

— Ở đó mà cân nhắc ! Kla cậu không thấy người ta rần rần ra ga, thì mình đâu có lý do gì ở lại ?

Di không chịu thua :

— Dâu phải người ta ra ga rồi mình cũng phải mù quáng chạy theo Ở chơi Nha Trang thêm một buổi nữa thì sướng lắm rồi, nhưng mất giấy xe mà chưa chắc đã tìm được giấy khác. Nếu bị nắm «u» ở, cây chưng vài ngày thì sao. Ấy là chưa nói đến việc mấy bay tán công càng rắc rối, Đợi sửa đường, sửa cầu xong thì có lẽ mình đã chết đói ở đây rồi !

Lý lẽ của Di làm cho «chủ trương» xuống Nha Trang lung lay. Vì sự thật, thì hỏi bao của chế ,e tôi đã nhe đi nhiều lắm. Ở thêm vài ngày nữa có thể bị «thùng hoàng» te, Tùng thuộc về phe «xuống Nha Trang» mim cười nói :

— Đi luôn thì ngán thiệt, nhưng thằng Di nói có lý, ở lại sợ không đủ tiền, riêng tôi đã «khô» rồi mấy cậu ạ !

Ca bảo :

— Mấy cậu bàn tán lung tung, một hồi xe lửa chạy thì cũng như không ! Tôi thì thấy tăng ngay lúc nầy ở lại ga ngán lắm, vì mấy bay nó rất «thèm» những chỗ tập trung xe lửa. Thà rằng xe chạy chừng nào bị bắn như hôm qua hãy hay...

Ca vừa dứt lời thì tiếng còi báo động rú lên. Những lúc như thế nầy tiếng còi bắc động nghe mới ghê rợn làm sao ! Sự kinh khủng đã đến cực độ. Không ai bảo ai, chúng tôi đều phóng mình xuống xe và cầm đầu chạy trốn chết ra khỏi ga. Khi đã mệt lả người mới ngừng lại tìm chỗ nấp.

Nhưng mười phút sau đã hết báo động.

Tuy vậy, các báo động «thử thách» đã có kết quả là làm cho phe xuống Nha Trang «cương quyết với ý định hơn. Chúng tôi bùi ngùi chia tay nhau, Di vẫn lạc quan luôn tiện biệt anh em bằng câu thơ :

« (Các) Anh đi đường anh tôi đường tôi ! ... »

Cố nhiên là tôi ở lại vì tôi với Di ít khi rời nhau. Trên xe chỉ còn năm đứa chúng tôi và mười hành khách. Rộng chán.

Phú nói :

— Mấy thằng đó dại, liều mạng đi bừa thì chỉ độ bốn năm giờ là đã yên thân rồi.

Di đáp :

— Nhưng biết đâu chúng chẳng tự cho chúng là khôn. Khi hay tin rằng chuyến xe nầy bị bom ở dọc đường. Tuy vậy, tui nó không hưởng được cái thú mạo hiểm của chúng mình và luôn luôn sẻ là những công tử «phòng khuê».

Sau khi đậu một giờ tại Nha Trang, xe lửa rời khỏi ga với một số hành khách «cám tử»

Di tính :

— Bây giờ là một giờ trưa đến sáu giờ chiều có thể kể như hết giờ nguy hiểm, vì chỉ phải trải qua năm giờ hồi hộp cũng chẳng lâu lắc gì.

Tôi đề nghị :

— Tuy vậy, mình cũng nên thay phiên nhau canh, hễ thấy dáng máy bay là mình cứ phóng bừa xuống.

Thế là ở hai bên cửa luôn luôn có hai người nhìn trời như phải trả một cái nợ . tiền khiên ! Trên xe im phăng phắc. Không ai buồn mở miệng nói một lời gì mà cũng không ai nhâm mắt ngủ.

Tất cả những hành khách đều ngồi xổm dậy như chực nhảy xuống đất bất cứ lúc nào.

Người ta bắn khoăn nghẹ ngóng đề nắm phần biệt trong tiếng bánh xe một thứ tiếng ta gì khác. Có lẽ mọi người cũng không quên nín thở từng thở :

Thình thoảng Minh lên tiếng bảo :

— Bây giờ có lẽ đã một giờ rưỡi... Hai giờ... Hai giờ rưỡi.

Xe chạy nhanh lắm như muốn qua mau cái vùng đầy tử khí ấy. Nhưng thì giờ vẫn trôi một cách nặng nề. Vịnh Cam-Ranh dây rồi, mặt nước xanh thẳm và rộng bao la. Một chiếc tàu buôn bị đánh chìm còn nhô đầu khỏi mặt biển. Thì ra mấy bay đã đi ngang vùng nầy ! Càng nhìn cảnh ấy người ta càng lo ngại hơn lên.

(Mai tiếp)

★

THẾ THIÊN HẠNH ĐẠO

KHẢO LUẬN

NGUYỄN TỬ QUANG

XIII.— TRÊN ĐƯỜNG LƯU ĐÀY : SÀI ĐẠI QUAN NHÂN VÀ HỒNG VÔ SƯ — LAO THÀNH : « CÓ TIỀN MUA TIÊN CŨNG ĐƯỢC » — CHỦ CÚA TIỀN VÀ ĐÀY TỚ CỦA TIỀN !

(Tiếp theo)

Những người nầy đáp :

— Thật không may cho các bác. Quan nhân tôi vừa đi săn buổi sáng hôm nay. Nếu có người ở nhà ắt đã đem rượu và tặng tí tiền !

— Chúng bao giờ thì ngài về ?

— Không hiểu được. Có lẽ nghỉ đêm ở bên đồng trang.

Lâm Xung buồn bã từ giã, cùng với hai tên công sai trở về. Đi hơn nửa dặm đường, bỗng thấy từ xa có một đoàn người từ cánh rừng xuất hiện, rồi tiến dần đến. Đi đầu là một vị quan nhân cưỡi ngựa bạch, lông xuẩn trắng như tuyết. Vẻ người oai dũng, mày rồng mắt phượng, mỏi hồng, ba chòm ria mép che kín miệng, tuất trên đa mười đầu chít khăn nhiều thâm thêu hoa, mình mặc áo bào xác tía thêu con rồng uốn giữa đám hoa, lưng thắt dây có khóa khảm ngọc lóng lánh, chân đi đôi giày màu lam sẫm thêu kim tuyến, oai đeo cung và ống tên... dân bọn này từng thăng sẽ hưởng trang tiện. Lâm Xung định chắc là Sài Tiến, nhưng không dám ra đón hỏi, chỉ đứng bên đường chăm chú nhìn.

Khi đoàn người nầy đến tận nơi, vị quan nhân thấy ba người lạ mặt cứ đứng nhìn mình, liền giục ngựa lại gần, ân cần hỏi :

— Chào các ông ! Chẳng hay ông mang gông nầy là ai ?

Lâm Xung nghiêng mình, đáp :

— Tôi là Lâm Xung, làm giáo đầu trong Cấm quân Đông Kinh. Vì bị Cao Thái ủy mưu hại, kết án tôi đày đi Thương châu. Ngang qua chốn nầy, nghe danh Sài quan nhân hay chiêu hiền đãi sĩ, tôi tìm đến bái yết, nhưng vô phúc không được gặp.

Vị quan nhân nghe nói vội cùng tự xuống ngựa, bước đến gần Lâm Xung, chắp tay nói :

— Sài Tiến nầy thật có lỗi chậm đón tiếp !

Dứt lời, lấy roi xuống bài cả.

Lâm Xung vội đáp lễ.

Sài Tiến bèn cầm lấy tay chàng, cùng đi bộ đất về nhà. Bọn người nhà trông thấy, mở toang cửa công ra đón tiếp. Sài Tiến mời Lâm Xung lên thăng nhà khách cùng ngồi rồi nói :

— Kể ngu nầy ngộ danh giáo đầu từ lâu. Không ngờ nay bần hành được ngài đặt chân đến đâm đất cằn cỗi nầy, thật thỏa lòng bình sinh khát vọng.

Lâm Xung khiêm nhượng, nói :

— Lâm Xung nầy là kẻ hèn kém, nghe tiếng lớn của Đại quan nhân truyền lan bốn hiền, lòng xiết bao kính ngưỡng. Không ngờ nay mắc tội đi đày qua đây, lại thấy rõ tôn nhân. Thật là vạn hạnh !

Sài Tiến cùng hai ba lần khiêm nhượng đáp lời, đoạn truyền người nhà làm tiệc thiết đãi.

Người nhà Sài Tiến quen theo lệ cầu bưng lên một mâm thịt, một mâm bánh, một bầu rượu to, một thùng gạo trắng và 10 quan tiền, Sài Tiến trong thấy. Lúc đầu xua tay nói :

— Đem vào. Lâm giáo đầu đây không phải như mấy kẻ tội phạm tầm thường. Không được đối đãi tồi tệ. Hãy tạm đem rượu ngon lên đây, rồi mỗi một con đề làm thức mồi được. Lâm nhanh nhanh lên nhé. — (Còn tiếp)

Một tài liệu Quốc-Sỉ độc đáo

BẢN ÁN VIỆT-GIAN

(Hay là HỒ-SƠ ĐẾ QUỐC TÀN BẠO)

NHẤT-TÂM thuật bình

AI MUỐN CHÉP CÔNG, TA CHÉP OÁN !
CÔNG RIÊNG AI ĐÒI, OÁN TA CHUNG !

(Thơ nôm cổ)

(Tiếp theo)

Chính các vua Nguyễn cũng tin tưởng Đạo giáo nữa, như Thành Cát Tư Hãn cho với Khâu Xử Cơ, tức Trường Xuân Tử đến Đại tuyết sơn (Hindou-Kouch) ở Bắc Ấn độ để hỏi kiến và hỏi về đạo học, xưng tặng là Khâu thần Tiên, cho Khâu quản lý toàn thể những kẻ xuất gia. Hốt Tất Liệt cũng phong con cháu của Trương đạo Lăng là đông đồ Hán Thiên Sư...

Như vậy, dù thấy ngay từ lúc vào Trung hoa, Mông cổ cũng đã tâm giải nhiều trong văn minh của Hán tộc. Rồi khi vào sống trên đất Trung hoa, xen lẫn Hán tộc thì họ cảng thêm mau nhiễm sâu đậm hơn nữa !

Chưa đầy 100 năm, người Mông bị nhà Minh đánh bại, kẹt luôn ở Trung hoa, rồi nhân cái đà bị cảm hóa trước kia mà thành ra đề đồng hóa với Hán tộc và diệt vong luôn trên vùng Hoàng hà Dương tử. Thế là một số đông người Mông cổ đã chết chìm trong bể rộng văn hóa Trung hoa.

Vậy làm sao so được với dân tộc Việt ? Qua mười mấy thế kỷ bị người Hán tộc bóp siết, rất thuận tiện cho họ đồng hóa nhưng người Việtnam vẫn quật khởi biết lập, giữ được cá tính và nguyên khí đề trường tồn hành diện tới ngày nay ! Một dịp may hay là một khá năng ?

— Có lẽ là đủ cả hai.

CHƯƠNG II

Người Việt vươn mình trước cơn cũ bảo

A.— Một cuộc đào chánh hợp lý và đúng lời sấm xưa

Ngọn cờ giải phóng và thống nhất oai hùng phấp phới tung bay vung vít trên nền trời Việt bao la, tưng bừng sáng chói, với hào khí của các bậc anh hùng dân tộc Ngô, Đinh Nhưng một số con cháu nhân tuân lâm độc hợp hồi ích lợi, chỉ biết «ăn chén cơm bát » làm hư hỏng nền tự chủ, độc lập của tiền nhân đã đây công sây dựng bằng xương máu.

Trong khi ấy, những kẻ biết « ăn cây nào rào cây nầy », tự mình biết có nhiệm vụ đối với quốc gia, đối với dân tộc, chứ không phải cái với một triều đại một cá nhân nào. Họ phải can đảm cương ra bênh vực máu rỏ danh dự và vinh diệu của đại đoàn thể để bảo toàn lãnh thổ và chủ quyền của đất nước. Họ phải bảo đảng và hăng hái vươn lên trên tất cả những đạo lý tầm thường và cố lý để cứu nước, cứu dân !

Trên vũ đài phải xuất hiện Lý thái Tổ trong hình bóng hùng vĩ vui tươi đến lấy chánh quyền Tiền Lê để tiếp tục xây dựng nền hành phúc cho toàn dân và nền quân chủ cho bấp bênh đã.

Các tực lượng phong kiến tan dần, để nhường chỗ cho một vương triều hùng kiện nhiều uy thế, nhiều kinh nghiệm, hòa dịu được những mâu thuẫn bên trong để đoàn kết tất cả mọi tầng lớp nhân dân và tập trung hết thảy các tực lượng quốc gia đến phát Tổng binh Chiêm và hướng về một mục tiêu duy nhất là dựng nên cường thịnh cho dân tộc trong một qui mô mới và khỉ tế, chánh trị quân sự, xã hội...

Cả sấu triều vua đều liên tực cố gắng vì nước vì dân, khiến cho cường quốc Trung hoa phải bạt đầu nhìn nhận Việt Nam là một nước chánh thức trong danh từ sấu phong nhà vua Nam « Amam quốc vương » chứ không dám xem là một châu, một quận như ngày trước (trong danh từ Giao châu, Giao chỉ quận.)

Nhưng dân ba điệp của thế kỷ 12, tổ chức của chế độ mới không còn cái tiền lịp thời nữa kể cương không còn thích hợp với cái đà tiến triển kinh tế và xã hội của dân tộc cương bành vương mạnh ở các miền Trung châu Đông thổ, từ đó trở đi các vị vua lại bất tài vô hạnh, làm sao lấy lại nổi con thuyền quốc gia ?

Vua Lý thứ 7 là Cao Tông ưa xây cung điện đền cài mơi cho đẹp mắt, dồn ca xướng hát cho vui tai lại hàn thích tuần du để cho lính phái gián hầu, dân phải dồn được cái vệ tưng bừng. Ai can gián cũng không được. Cứ thế mà tiếp hàng sau, cho đến khe tàng trông rỗng, sưu thuế nặng nề,...

Tực nước thì bế bối, Dân khổ, dân dói Dân nổi lenn nhu cung vô tổ. Đầu thế kỷ 13 cả nước không còn an ninh trật tự.

Nhà vua bất minh Quân đội nổi dậy vây hãm kinh sư Lý Cao Tông phải bỏ thành Thăng long mà lên vùng sông Thao ở Phú thọ tổ chức quốc gia đã nát bét. đã rã rời !

(MAI TIẾP)

CHUYỆN DÀI CỦA ĐUỐC NHÀ NAM

(Số 192)

HUYẾT LỆ

PHAN CHÂU
KIM HUÊ

Lở làng nước đạt bụt trong
Trăm năm để một tấm lòng tử đây

Nơi gia đình Thiếm Ba nghèo khổ, Vinh Phước tìm được hình ảnh mẹ nó, một hình ảnh càng nhắc lại nỗi càng vui mừng, một hình ảnh càng nhắc lại nó càng nghe lòng lâng lâng nỗi an ủi, một hình ảnh càng nhắc lại nó càng nghe nỗi lửa sầu vô vùng kỷ niệm, một hình ảnh càng nhắc lại nó càng nghe nó gần gũi với mẹ nó hơn.

Vinh Phước giúp đỡ Thiếm ba vì tình cảm của một con người đối với một con người sang thương Thiếm ba qua tình mẹ con và chính tình thương nầy khiến Vinh Phước nao nức mỗi lần Chúa Nhựt đến để có thì giờ sang chơi nhà Thái.

Thiếm Ba khoẻ được chẳng nào Vinh Phước mừng chừng nấy vì Phước xem đó như kết quả công lao gắng công để dành tiền của hai anh em nó.

Không một đứa trẻ nào chẳng thích ăn quà vặt vì ăn quà vặt trở thành một thói quen khó thể bỏ nên Vinh Phước và Bích Ngọc nhịn quà phải gọi là một hy sinh.

Hai đứa nhịn quà được vì tự thâm tâm chúng, bản tính hiếu thiện còn ngăn vọn, vì tự thân tâm chúng, những lời giáo dục gia đình chưa phai lạt.

Thái nói với Vinh Phước :

— Mầy với Bích Ngọc lại cúng má tao đi.

Vinh Phước — Cúng làm sao ? Mầy dạy tao đi Thái.

Thái ra điệu bộ :

— Mầy lấy nhang đốt rồi lạy như vầy nè, tao thấy người ta lạy vậy đó Phước ơi.

Vinh Phước đến bàn thờ lạy cúng Thiếm Ba tự đưng hai giọt nước đong lại nơi mi kéo theo cả một giòng lệ.

Vinh Phước nhớ đến mẹ nó ngày nào đã chết, khói hương không có vì nhà nó, cần nhà khiêm tốn ở xóm Vườn Lài còn đâu nữa, căn nhà ấy đã .. được chủ đất thay thế bằng căn phố lầu cho mướn đắt giá, Thái còn có phước hơn nó nhiều. Thái còn một chỗ để ở, để thờ mẹ, thờ cha.

Thái thấy Vinh Phước khóc, nó cảm động khóc theo. Những giọt nước mắt kế tiếp tuôn rơi từ đôi mắt của hai đứa trẻ khác nhau lý do khóc cùng gặp nhau một điểm là khóc mẹ.

Vinh Phước đã mất mẹ, giờ đây nó lại mất luôn bóng dáng gọi ra hình ảnh mẹ nó nữa. Vinh Phước nghe nghẹn ngào cảng lên, dâng lên lâm nỗi nhớ bay bổng vào vùng trời thất vọng chất chứa. Vinh Phước buồn quá. Nó đã khổ, nó hiểu nỗi khổ nặng nề như thế nào rồi nên giờ đây thấy mẹ của bạn chết, Vinh Phước biết niềm đau của bạn rất sâu, rất rộng như vết thương trong lòng bạn, vết thương do móng vuốt định mệnh nghiệt ngã gây ra một cách tàn nhẫn.

Vinh Phước và Bích Ngọc ở luôn tại nhà Thái tới chiều mới về nhà chớ không như mọi khi chơi đến trưa thôi vì Vinh Phước muốn sự có mặt của mình an ủi bạn phần nào.

Trưa hôm đó, chính tay Bích Ngọc lo cơm nước. Từ khi về nhà tỉ phú Hữu Đức đến giờ, đây là lần đầu liên Bích Ngọc có dịp được tự mình nấu cơm.

Nơi biệt thự Bích Ngọc hay là cả xuống nhà sau chơi đề học nấu ăn vì nàng thích công việc bếp núc lắm song chẳng bao giờ nàng được tự tay nàng làm thức ăn.

Hôm nay Bích Ngọc ra chợ Thái Bình mua thịt về bày biện nấu nướng theo vài món nàng thường ăn ở nhà.

Làm công việc bếp núc Bích Ngọc thấy vui vui vì nó xem đó như một cái gì quyến rũ phù hợp với tâm tình nó.

Cơm nước được đọn lên, cả ba quây quần lại ăn, chẳng đứa nào nói với đứa nào câu khác hẳn khi Thiếm Ba còn sống, mỗi lần lên bàn ăn là cả ba nói chuyện, cười đùa vui vẻ.

Bóng đen của đau khổ tang chế chập chờn trước mắt khiến cả ba nghe nghẹn nghẹn ở cổ. Chẳng ăn nhưng nghe như nuốt sỏi đá vào bụng chớ không phải cơm nữa.

Mấy hôm nay Thái mỗi bữa cơm chỉ trệu trạo nuốt được cái vừa chén rồi xuống, trưa nầy Thái ăn khá hơn vì có Vinh Phước và Bích Ngọc là niềm an ủi nó.

Thái biết Vinh Phước và Bích Ngọc từng gặp cảnh khổ như mình thà h ra cả hai đề cảm thông tình trạng bi đát mình, nghĩ như thế, Thái nghe lòng nhẹ nhàng bớt đi phần nào gánh nặng u sầu.

Và ăn những món đó tay Bính Ngọc làm ra — dù đang buồn rầu — Thái vẫn nghe như đâm ấm nhẹ nhàng len vào lòng.

Xế chiều, Bích Ngọc nấu thêm một nồi cơm nữa để dỗ cho Thái rồi hai anh em mới về.

Đến nhà, thấy ông Hữu Đức đang ngồi trên bàng trước sân hóng gió. Vinh Phước bước lại nói ngay :

— Bác ơi ! Thiếm Ba chết rồi.

Ông Hữu Đức sững sốt :

— Hồi nào ? Chết hồi nào ?

Vinh Phước : — Dạ bốn bữa rồi.

Ông Hữu Đức kêu lên :

— Trời ơi ! Sao chết đột ngột quá vậy ?

Ngưng giây lâu, ông Hữu Đức trách :

— Cháu đến nhà Thái hay tin, phải cháu chạy về cho bác hay liền, để tới giờ nầy mới về.

Vinh Phước :

— Dạ cháu thấy Thái buồn quá nên cháu và Bích Ngọc ở lại với Thái.

Ông Hữu Đức coi dồng hồ :

— Đề bác thay đồ rồi bác đến thăm Thái. Cháu ngồi chơi chờ bác một chút.

Chỉ mười phút sau, ông Hữu Đức đã thay đồ xong xuống cùng đi với Vinh Phước đến nhà Thái.

Thái, sau khi hai anh em Vinh Phước về rồi thì ngồi co re trên vân. Có anh em Vinh Phước, dù sao nó cũng cảm thấy ấm áp cõi lòng không ít. Vinh Phước và Bích Ngọc ra về rồi thì Thái đã có đơn càng thêm nhiều ghê lạnh, đã hơ vơ càng nghe lâm lạc lòng.

Thái đang ngồi buồn bực bỗng thấy Vinh Phước và ông Hữu Đức vào, Thái lật đật đứng lên chấp tay chào. Ông Hữu Đức vỗ vai nó, giọng buồn buồn :

— Bác không ngờ mà cháu như vầy. Bác buồn quá, bác lật đật đến thăm cháu và cúng Thiếm Ba.

Ông Hữu Đức bước lại bàn thờ, thắp mấy cây nhang xá xong quay ra ngồi ở bộ ván cạnh Thái, an ủi .

— Cháu buồn lắm, chắc khổ lắm, bác biết, nhưng cháu cố gắng chịu đựng và can đảm cố gắng chống lại mọi nỗi lòng nên chỉ, đừng quá quần trí nghen cháu.

Bác có con chết, bác khổ vô cùng nên bác hiểu cảnh khổ của cháu. Mà nhà cháu làm sao không khổ được khi có người thân yêu đã xa mình hớ cháu. Khổ lắm, buồn lắm song đã sao mình phải cố chịu đựng vì còn bao nhiêu công việc chờ đợi mình nữa.

(Còn tiếp)

Những nẻo đường đất nước

Truyện dài xã hội của DNN (Số 258) Tác giả : PHAN-KIM-HUỆ

« Anh yêu quí, em chết đi và hồn em vĩnh viễn kề cận bên anh từng giây từng phút. Anh không thấy mặt em ở cối trần bụi cát phủ du nầy sang anh có em quấn quít bên anh luôn vì hồn em làm sao có thể rời bỏ anh được, ngay khi về sau nầy anh có vợ, có con. Em viết thế không phải em có ý nói anh không chung thủy với mối tình của chúng ta song chuyện anh sẽ có vợ có con là điều không thể tránh được vì anh cần có người sản sóc anh những lúc ốm đau và anh cần phải có con cái để nối giòng giống.

« Anh yêu quí, có đêm em nằm nghĩ suy, em muốn ra đi, tìm một nơi nào đó sống tạm rồi đôi ba năm nữa khi những ý nghĩ của người trong thần thuộc em về mối tình thủng ta lắng xuống như sau cơn gió mạnh, mặt hồ trở lại im lặng không gợn chút sóng nhỏ em sẽ tìm đến anh, sống với anh một cách tự do. Em chẳng có quyền sống cuộc sống em sao ? Em có cuộc sống riêng em và người thân quyền có cuộc sống họ chứ. Họ đâu có quyền nay mai mốt, mai mốt mai đi bắn gặp em cho người ta như bắt một con ho bò đúng ta, sự đề lâu rồi nó bịnh, nó đau thì sống.

« Song suy đi xét lại em thấy không ổn thỏa vì bây giờ em có ra đi để tránh những cuộc hôn nhơn không thể tránh được sắp đến thì trăm người như một đều cho em đi theo anh.

«Em không sợ hai tiếng ..«theo trai» vì ra đi theo tiếng gọi tình yêu chân chính có gì phải xấu hổ nhưng em chỉ sợ người ta nói anh quyền rủ em. Điều ấy làm tổn thương danh dự anh. Em yêu anh, em không thể để danh dự anh bị tổn thương. Em yêu anh mối lần em ngồi ai nói đóng chạm đến anh em đều cảm vô cùng nhưng em làm sao lụm miệng họ được em có phân đối, họ cảng nói tới để thỏa lòng đê tiện của họ.

«Em không thể đi lánh mặt một thời gian đề thử giản ấy không phải để sống với anh, vì hễ em ra đi thì người ta chẳng ai không để quyết là em đi theo anh hay cay độc hơn là em bị anh quyền rủ mà bỏ nhà. Em cũng không thể ở nhà để đến một hôm nào đó em không còn đủ sức chống chọi lại, em phải làm hàng một cuộc hôn nhơn tan nát làng em.

«Vậy cái chết là ổn thỏa hơn hết phải không anh ? Chắc anh cũng đồng ý với em như vậy. Em chết, em vĩnh viễn là người yêu bé nhỏ của anh. Em của hiện tại, em của năm, mười năm, hai thrơi năm nữa vẫn là người yêu anh không gì thay đổi.

« Nếu cái chết của em đổi thay hình hài nầy để trở về cát bụi thì cái chết vẫn không biến dạng được vốc đồng tình yêu của chúng ta vì em yêu anh và tình yêu của em đối với anh miên viễn trường tồn như hồn em bất diệt.

« Nếu cái chết lâm anh và em âm dương cách trở thì cái chết cũng khiến chúng ta gần gũi nhau hơn. Anh nhớm, nhớ bóng, nhớ hình, nhớ kỷ niệm của em và anh không biết trong những ngày chúng ta yêu thương vương vấn mối tơ tình, và hồn em khẽ nhẹ thoát giấy xa anh, và hồn em như một làn gió nhẹ, như một hơi sương quấn quít bên anh luôn.

Nếu cái chết của em làm anh buồn khổ vì mất đi nên cõi đời nầy người anh yêu mến và vì người mà anh tủi sầu không ít cái chết ấy cũng làm anh hành diện vì có một người yêu anh trọn đời và quyết lấy cái chết để bảo vệ tình yêu ấy.

«Nếu cái chết của em là bước đường duy nhứt em phải đi qua thì con đường ấy không phải là lối cụt mà con đường ấy sẽ dẫn đến một chân trời mới của tình yêu bất diệt, của tình yêu không còn bị gò bó trong khuôn sáo ước lệ hẹp hòi của bao nhiêu thành kiến con người tạo ra để hành hạ kẻ khác.

« Anh yêu quí, em chết, em chết với ước ước mỗi một điều thôi, đó là không được hôn anh giả từ trước khi đôi mắt em khép kín lại trước ánh sáng của cuộc đời sẽ còn một mình anh độc hành. Nhưng em tự an ủi là với liều thuốc ngủ, em sẽ nhìn thấy anh trong giấc mộng, giấc mộng cuối cùng của vầng thân sắp rửa mắt.

« Nếu ngay sau khi viết xong bức thư nầy chẽ anh nghĩa là trước khi em sắp chết mà em gặp anh, em sẽ chẳng còn can dảm nào để mà chết vì vì em không đủ can dảm để nhắm mắt, để là hồ anh lại rồi dời nay với bao nhiêu sóng gió cay đắng, chất chưa.

« Em ngồi đây, giờ nầy đã quá khuya để cảnh vật quanh em yên tĩnh — em vừa viết thơ cho anh, vừa thâm tâm nguyện từ giờ phút nầy cho đến khi em trút trọn ống thuốc ngủ vào miệng, em đứng gặp anh để em có thể chết được.

« Nếu em sống, liệu có gì tốt đẹp hơn không anh ? Chẳng có chi cả ! Anh vì tự ái một người con trai thua thiệt người ta vì nghèo anh chẳng thể cưới em sau khi mẹ em thốt ra một câu cay độc thế kia. Chính tự ái ấy làm em đã yêu anh càng yêu anh hơn nữa. Đã kính anh, càng kính anh hơn nữa. Anh không thể cưới em và em thì chẳng có quyền định đoạt chi cuộc sống em cả.

«Như vậy em chết là phải và để em có đủ can dảm chết em nguyện cầu đứng gặp anh, trước giờ phút quyết định dù rằng chính em em lúc nầy chẳng mang gặp anh, hay chỉ thoáng thấy bóng anh qua cửa thì lòng em rộn ràng mỹ hội rồi anh ơi.

« Yêu nhau mà không mong gặp nhau thì yêu nhau làm chi, yêu nhau mà không mong thấy mặt nhau để người ấm lòng thì đâu phải là yêu, yêu nhau mà không ao ước được kề cận tâm sự thì nào phải đó là tiếng reo gọi của tình yêu.

« Nhưng gặp anh để em không đủ can dảm chết thì thà đứng gặp anh, anh tha thứ cho em nhé anh.

« Những đêm cuối cùng còn lại nầy em không mộng được em thức để nghĩ đến anh, để nghĩ đến từng lời anh nói, từng nụ cười trở trăng trên môi anh, từng thứ đắn chân nên khi anh thấy mối tình chúng ta đang đi.

« Anh yêu quí, em nhớ đến bài thơ anh làm và anh đọc cho em nghe một chiều mưa, lại một chiều mưa, hình như chúng ta yêu nhau trong mùa mưa và mưa kia chẳng khác những giọt lệ của em, phải chăng trời cũng buồn cho mối tình chúng ta và nhỏ xuống trần gian bao nhiêu giọt nước mắt thương cảm. Bài thơ anh đọc cho em nghe một chiều mưa lất phất và anh viết lại tặng em, em thực vô em xem đó như lời anh nói trong tâm hồn em :

« Đường tình ta có thế,
« Hãy đừng dậy
« Đừng bước nữa người ơi.
« Yêu thương
« Ta đã yêu thương rồi,
« Nhưng duyên ấy chỉ là duyên ngắn ngủi,
« Càng yêu, càng buồn, càng tủi.
« Càng vấn, càng vương, càng thương, càng nhớ.
« Hãy đừng dậy,
« Đừng bước nữa người ơi,
« Yêu thương ta chứa cạn lòi,
« Nết tim ta chịu một đời đớn đau.
« Ái ân ta hẹn kiếp sau...

« Anh yêu quí thôi đành hẹn kiếp sau nhé anh, mà không hẹn cũng không được vì chúng ta có quyền chi đâu về cuộc sống chúng ta, ngay trong lãnh vực tình yêu chúng ta cũng không được phép định đoạt huống hồ là vấn đề chi khác.

— CÒN TIẾP —

Tổng thống Thiệu xác nhận...

THIỆN MỸ SÀI GÒN

■ RÀNG, trong lúc người ta đang tìm rọ trành cự cho Thượng viện thì cơ lẽ các ông DB sẽ mình bị bỏ quên trong dự luận, cho nên mới là tìm cơ hội để thiên hạ nhớ tên bằng những lời tuyên bố cung oét mà nội là lại được nhiều báo lấy làm «tin lớn» trong ngày !

■ RÀNG, mới đây cố dư luận ở Thượng viện cảnh cáo : Coi chừng! sẽ có hàng ngàn ông Tỷ phú chạy trốn ra ngoài quốc, nếu người ta mở dể ý chuyện máy bay Air VN, xuất ngoại hồi 11 giờ 45 ngày hôm nọ đó lắm mà đường như, bắt cứ là chuyện đi nào cũng được dễ ợ như thế.

■ RÀNG, nhưng riêng chuyến máy bay vô Phái đoàn ra đi nầy thì lại có chuyện trực trặc mấy mươi chẳng biết là trực trặc ở tình hay cố ý, để bắt hành khách ngồi lại chờ đợi trong lúc đã thì DB bỗng nhiên bỏ đi trở cẻ nhà.

— RÀNG, theo người biết chuyện thì không phải DB bỏ về nhà dể lánh mặt, mà nghe nói vì lại đợi ta đi nhiều chuyến khác lắm mấu... Tổng trưởng Đoàn Bằng Tiu, nên trong lúc các bạn đồng viện ngồi chờ thì ông Trưởng Phái đoàn quay về ăn cơm với Bà Xã, chưng vô lên Phủ trưởng thủ... máy bay đã cất cánh bay đi.

— RÀNG, vì cớ mà Đơn hùng Tin bị trễ tàu, bây giờ ông ta mới gọi cho Đặt không lưu phải kêu chỉ máy bay ấy trở lại để rước ông với điều kiện sự thiệt hại bao nhiêu ông sẽ trả — nghe đâu lắm mới trăng ngàn — do đó mà chiếc máy bay đã đi gần tới biên giới Thái Lan, hôm ấy phải quay trở về Tân Sơn Nhứt

■ RÀNG, dư luận cho như thế là «số đách» vì chỉ hàng Tỷ phú mới dám xất tiền như nước, chứ DB, lương thăng chưa quá 100 ngàn mà đi máy bay kiểu nầy, bộ ở dân nhiều thế. Và ông DB, đi mà đi gấp, sao không như chuyện sau cho nó đỡ tốn và đỡ... rắc rối, tai tiếng hơn không ?

— RÀNG, trong cái vụ tranh cử cho Điền phái Thượng viện, LD, nào sẽ đắc cử thì chưa rõ, cho chưa chi đã xảy ra những cái điều nội bộ lủng cũng, người coong một phe đăng lợi chơi hất cẳng nhau mà ngon thời khiết của cái trò cải thiện lá ong Ngô Bình nào Giải không can được ra rài cũ trong LD, gì là Đại Đoàn kết nữa.

— RÀNG, nhưng nan nhơn đau khổ hơn là ông Biện Lý nhà viết ban Phạm hải Hồ, tuy ông được Bưng trao Cấp viên cho hàn đầu một LD «song hành» nhưng dể vô khi thấy chẳn ăn, LD Cấp Tiến gần liền «đi gái lai» quên vụ LD Cấp Tiến đã ra tranh cử và hết thảm một mình. Thiệt không ai dể, cái vụ đời nó là như vậy.

— RÀNG, cũng trong cái vụ LD số 3 không nghe thấy Hm quản-cáo nào cả, ông chủ cái ngàm ngầm chủ mà mạnh lắm lấy, ai là mặt LD đặc biệt có nhiều UCV gắc... Ba Tàu.

Tiếp theo H trang 1

— Hai bên phải có thiện chí xuống thang chiến cuộc, phải hành động tương đương, phải nói chuyện nghiêm chỉnh.

— Chúng ta chỉ nên lâm bất cứ hình thức gì giúp xem vấn đề hòa bình.

— Chúng ta không nhượng bộ đối dai mà cũng không liên hệ với Cộng sản bắt cứ dưới một hình thức nào.

Trong Thông Điệp đọc trước Quốc Hội Lưỡng Viện ngày 2-11-68, tôi công nhận lại những tôi đã nói trong Thông Điệp ngày 7-10-68 và những điểm của Thông cáo chung Hội Nghị Honolulu ngày 20-7-68.

Trong Thông Điệp đọc trước Quốc Hội Lưỡng Viện ngày 7-4-68 tôi xác nhận thiện chí không ngừng của chúng ta tìm một giải pháp xây lựng hòa giải quyết chiến tranh và trong đó có một số điểm cần bàn sau đây để vãn hồi hòa bình.

— Cộng sản phải chấm dứt xâm lăng.

— Cộng sản phải triệt thoái tất cả đội và cán bộ của Bắc Việt cùng như của lực lượng phụ thuộc và khối Việt Nam Cộng Hòa.

— Việt Nam Cộng Hòa áp dụng chánh sách hòa giải quốc gia và Đại Đoàn kết dân tộc.

— Cần phải có một hệ thống kiểm soát quốc tế hữu hiệu và những bảo đảm quốc tế đáng tin cậy để chống lại việc Cộng Sản tái xâm lược.

— Tôi vừa liệt kê trên đây một số trường hợp mà tôi đã có dịp trình bày về lập trường hòa bình của chúng ta. Chưa kể còn tài nhiều dịp khác như bộ báo, nói chuyện với đồng bào anh chị em Quân Cán Chính đây đó, tôi đã nhắc đến vấn đề hòa bình và nhân dân.

Tư giải pháp ngày 11-7-69 đến thách thức C.S tham dự bầu cử tự do

— Còn hôi tại sao tôi đề ngài giải pháp ngày 11-7-69 thì tôi đã trả lời rồi mà vì đồng bào quy trong ngày 11-7.

— Nhưng hôm nay, tôi cũng xin nhắc lại.

Ngày khi nhậm chức Tổng Thống tôi đã cam kết với quốc dân đồng bào tôi sẽ dốc hết sức lực và dể hết tâm trí của tôi vào việc xét lập hòa bình.

Sau sáu năm chiến tranh và tàn phá, nhân dân Việt Nam chúng ta từ Nam chí Bắc đều khao khát hòa bình mà từ hơn 20 năm chúng ta chưa hưởng được an hưởng.

Một phần tự thể kỷ từ khi thế chiến thứ hai chấm dứt và 15 năm sau khi có Hiệp định Genève 1954 trong khi nhiều nước vừa mới giải dể kiến thiết sự sống thì Việt Nam chúng ta vẫn còn lâm vào cảnh chiến tranh tàng sát.

Và chiến tranh lớn nào cũng là một điều bất lẽ dể phải lâm.

Nhân dân và Chánh phủ Việt Nam Cộng Hòa chúng ta, chỉ trong hòa bình, đặc lực xây dựng, chỉ trong hòa bình và toàn vẹn lãnh thổ, Chính quyền miền Bắc họ cũng vuyên hô thực đuổi những mục phiêu tương tự.

Nhưng làm thế nào để đạt được những mục phiêu đó một cách kiên vững, dù là vấn đề chính yếu, cũng là không tin tăng mọi dị ngờ có thể giải quyết được bằng những điện sắn lăng. Và sau nhiều năm gây đau thương khiến hàng vạn hại hàng triệu thanh niên lương dân và tội, Bắc Việt cũng phải quay lưng lại với những thông tri được hăng vô lực. Trái lại, vì lực mà họ sử dụng toàn tính đa mục đích nhằm thắng lợi cho một chủ nghĩa ngoại lai mà nhân dân miền Nam đã biết.

Một trường lai sáng lan dang dợi chờ toàn thể nhân dân Việt Nam, nếu chúng bình dân giữa người Việt Nam không cần tiếp diễn mãi.

Chỉ cần thanh bình vẫn hồi trên đất mẹ, thì những mực tiêu như nhà hòa hình, độc lập, chủ quyền thống nhất và toàn vẹn lãnh thổ mà BắC Việt vẫn thường nêu ra vì lợi ích của nhân dân Việt Nam hai miền.

Mặt trường lai sáng lan dang dợi chờ toàn thể nhân dân Việt Nam, nếu chúng bình dân giữa người Việt Nam không cần tiếp diễn mãi.

Chỉ cần thanh bình vẫn hồi trên đất mẹ, thì những mực tiêu như nhà hòa hình, độc lập, chủ quyền thống nhất và toàn vẹn lãnh thổ mà BắC Việt vẫn thường nêu ra vì lợi ích của nhân dân Việt Nam hai miền.

Chúng ta không muốn cuộc chiến tranh xảy ra đối với tôi. Và chúng ta, những người quốc gia yêu chuộng hòa bình, chúng ta trước hết muốn giải quyết cuộc chiến tranh nầy bằng một giải pháp hòa giải.

Cộng sản nêu rao là họ kiểm soát được 80% dân chúng miền Nam. Thế thì, chu họ chỉ không trị bằng bạo lực và không bố một thiện chí nhỏ dân chúng mà thôi. Vậy thì họ hãy cùng ta chấp nhận bầu cử để chứng minh sự thật ! Nếu quả thật họ tin tưởng vào lợi ích tao của họ, nếu quả thật họ chủ trương thân dân miền Nam có quyền tự quyết, thì họ không có lý do ngăn chối một cuộc bầu cử tự do dân chủ mà họ có thể thắng gia không bị kỳ thị, không những trong việc kiểm phiếu, dưới sự quan sát công bằng của Quốc tế.

Tôi cũng nêu lên vấn đề cuộc bầu cử chỉ có giá trị là khi được tổ chức trong những điều kiện bảo đảm cho nhân dân miền Nam tự do quyền tự do lựa chọn của mình mà không bị một đe dọa hay áp lực nào.

Tôi vẫn phải có sự liệu hệ giữa vấn đề bầu cử với vấn đề dứt bạo động và không bố trí giải thiết thoái dưới sự kiểm soát quốc tế của những lực lượng không phải của miền Nam Việt.

3 trường hợp và các điều kiện ngưng bắn

— Phàm trong một cuộc chiến tranh nào, nếu được tất thì phương một sự phân thuận của đôi bên, đều phải qua giai đoạn đầu tiên là ngưng bắn để tạo cơ hội cho cả hai bên phân thuận hoặc sự kết.

— Có 2 trường hợp ngưng bắn có thể: thuận một giải pháp chung cuộc giải quyết toàn bộ vấn đề quốc sự lâm chính trị nếu có, thì lúc đó việc ngưng bắn là việc đầu tiên phải làm và cùng với việc thực thi ngưng bắn thực hai bước các vấn đề liên hệ khác như tập trung, trở lui, kiểm soát.

— Tuần tự theo những thể thức và theo một thời khắc biểu được quy định trong giải pháp toàn bộ.

Ngược lại trường hợp 2 là chỉ nhằm lấy ngưng bắn tiếp theo về giải pháp toàn bộ chính trị ngoại bắn, trong trường hợp thứ 2 là chỉ nhằm lấy ngưng bắn tiếp theo về giải pháp toàn bộ chính trị.

Như vậy, trong trường hợp thứ 2 nếu có thể có một cuộc ngưng bắn tại chỗ được áp dụng rồi tiếp tục bàn luận về giải pháp toàn bộ chiến cuộc.

— Nhưng dù trong bất cứ trường hợp nào, ngưng bắn có những điều kiện như sau :

1 — Phải thảo luận dầy đủ và đồng ý về một chương trình ngưng bắn và phương thức áp dụng rồi mới thực thi việc ngưng bắn, chứ không thể tự nhiên ngưng bắn vô điều kiện rồi mới thảo luận về một công thức.

Việc làm trước phải được làm trước do là điều mà tôi đã chắn mạnh trong Thông điệp trước Quốc Hội Lưỡng viện ngày 6-10-1969.

2 — Việc ngưng bắn phải hiệu ích và nghĩa là phải tôn đề nhân luận nghiêm chỉnh, tiến đến việc giải quyết nhanh chóng toàn bộ chiến cuộc vẫn hồi hòa bình.

— Ngưng bắn phải nhằm chấm dứt chiến tranh thì mới nên lâm, chứ ngưng bắn không thể để cho đôi phương lợi dụng để phục hồi sinh lực cũng có lực lượng gia tăng phương tiện chiến đấu để tới chiến tranh lại thêm khốc liệt hơn, gây chốc đau thương lại càng nhiều hơn trước.

— 3 Việc ngưng bắn hữu hiệu. Hữu hiệu có nghĩa là phải tạo được điều kiện thuận lợi để tiếp tục thực thi những điều khoản khác đã được phân thuận hoặc để tiếp tục thảo luận về giải pháp chung cuộc.

Do đó ngưng bắn phải được thực hiện đồng đều và được tôn trọng nghiêm chỉnh. Mặt khác, ngưng bắn có giám tác hữu hiệu có nghĩa là có đầy đủ chân viên, đầy đủ phương tiện ở khắp nơi, cũng đủ khả năng và đầy đủ quyền hành.

Trên đây là một số điều kiện tối thiểu cần thiết của bất cứ một cũng hiệu ngưng bắn nào, nhưng tùy theo mỗi cuộc ngưng bắn sẽ có ích và bị kẻ địch lợi dụng, thư nhứt là Cộng sản nên tôi sẽ đề nghị thêm vào những điều đã nhắc thuận hoặc kỹ kết.

— Có 2 trường hợp thể thức và theo một phân thuận giải pháp chung cuộc giải quyết toàn bộ vấn đề quốc sự lâm chính trị nếu có, thì lúc đó việc ngưng bắn là việc đầu tiên phải làm và cùng với việc thực thi ngưng bắn thực hai bước các vấn đề liên hệ khác như tập trung, trở lui, kiểm soát.

— Tuần tự theo những thể thức và theo một thời khắc biểu được quy định trong giải pháp toàn bộ.

Ngược lại trường hợp 2 là chỉ nhằm lấy ngưng bắn tiếp theo về giải pháp toàn bộ chính trị ngoại bắn, trong trường hợp thứ 2 là chỉ nhằm lấy ngưng bắn tiếp theo về giải pháp toàn bộ chính trị.

Như vậy, trong trường hợp thứ 2 nếu có thể có một cuộc ngưng bắn tại chỗ được áp dụng rồi tiếp tục thảo luận về giải pháp toàn bộ chiến cuộc.

— Nhưng dù trong bất cứ trường hợp nào, ngưng bắn có những điều kiện như sau :

1 — Phải thảo luận dầy đủ và đồng ý về một chương trình ngưng bắn và phương thức áp dụng rồi mới thực thi việc ngưng bắn, chứ không thể tự nhiên ngưng bắn vô điều kiện rồi mới thảo luận về một công thức.

Việc làm trước phải được làm trước do là điều mà tôi đã chắn mạnh trong Thông điệp trước Quốc Hội Lưỡng viện ngày 6-10-1969.

2 — Việc ngưng bắn phải hiệu ích và nghĩa là phải tôn đề nhân luận nghiêm chỉnh, tiến đến việc giải quyết nhanh chóng toàn bộ chiến cuộc vẫn hồi hòa bình.

— Ngưng bắn phải nhằm chấm dứt chiến tranh thì mới nên lâm, chứ ngưng bắn không thể để cho đôi phương lợi dụng để phục hồi sinh lực cũng có lực lượng gia tăng phương tiện chiến đấu để tới chiến tranh lại thêm khốc liệt hơn, gây chốc đau thương lại càng nhiều hơn trước.

— 3 Việc ngưng bắn hữu hiệu. Hữu hiệu có nghĩa là phải tạo được điều kiện thuận lợi để tiếp tục thực thi những điều khoản khác đã được phân thuận hoặc để tiếp tục thảo luận về giải pháp chung cuộc.

Do đó ngưng bắn phải được thực hiện đồng đều và được tôn trọng nghiêm chỉnh. Mặt khác, ngưng bắn có giám tác hữu hiệu có nghĩa là có đầy đủ chân viên, đầy đủ phương tiện ở khắp nơi, cũng đủ khả năng và đầy đủ quyền hành.

Trên đây là một số điều kiện tối

Tiếp theo Đ trang 1

Được hiểu sáng nay khi đại diện TPB lên Bộ Cựu Chiến binh để gặp bạn sẽ việc hợp thức hóa nhà cấp TPB.

Nhưng chỉ được đại tá Trương văn Xương đòng ý Văn Phòng Bộ Cựu chiến binh tiếp và cho biết : Ông Trưởng Bộ bị bệnh nên không thể hợp được phái cho đại diện thư tư, thứ năm tuần tới. TPB cho rằng ông Trưởng Bộ cố ý trì hoãn nên quyết định xuống đường đòi hợp thức ngay nhà TPB. Ông Quách Gia Định cho biết : tại lớn cũng có 2.000 TPB xuống đường vì lẽ nầy. Được cũng được lính kéo xuống. khi, chúng tôi viết tin này 13 giờ thì mới trên 100 mà thôi.

Tiếp theo M trang 1

hoàn toàn tán đồng của ông đối với thái độ «ba không» của Tổng Thống Thiệu ; Không thay đổi lập trường cần bàn, không thiên vào kiến không chấp nhận giải pháp nào mà không có thỏa thuận trước.

Theo đó, ông nói chuyện của Tổng Thống chỉ có các đường điểm chính hướng đi của đư luận, nhưng của kêu lên của TT vẫn khá biện và chưa truyền được xử lực quan trọng lắm chúng. DB Minh không tán tăng chiến tranh sẽ được chấm dứt bằng sức mạnh, và ông nói rằng vấn đề gì giúp xem chấm dứt chiến tranh vẫn hồi hòa bình trên đất nước thân yêu nầy.

Ông nói thêm : Chúng ta vẫn không có nghĩa là đã chấp nhận giải pháp nào, lại càng không phải là ta đã bại trong vấn đề ấy. Ngược lại, cũng ta mỗi khi đã vững thế : ta ta mỗi khi đã có, nếu đối phương có thể thiện chí chấm dứt chiến tranh và chấp nhận một giải pháp hợp lý trong tinh thần hòa giải dân tộc của ta và từ cần bàn là bộ là bắt cần lấy giải pháp chung cuộc thì mới nên nhưng nếu đối phương thích chiến tranh xâm lược thì lúc đó ta giải quyết chiến tranh theo thể thức tự quyền.

Còn nếu như bọn ngoan cố tiếp tục chiến tranh, không chịu thỏa thuận để vẫn hồi hòa bình thì hợp lý nào, thì một hòa bình kỳ kết sẽ có thể không đến nhưng chiến tranh sẽ phải kéo dài thêm nữa. Nam nay cũng sẽ chấm dứt, bằng cách nào thì cũng thế ngày càng mạnh của ta và tính trong ngày càng suy yếu tàn lụi của họ.

— Vấn đề chỉ còn là thời gian.

Tiếp theo Q trang 1

vuốt mắt vì quân đội Hoakỳ bước các người đầu phía bắc phải quy hàng Mỹ kim. Mà các nhà phân VN không có ngoại tế đó. Trong khi ấy, thì Đại Tướng Lê Văn Tiến luật Tân nhân vô giành giựt, Nhứt là Đại Hàn...

Do đó, hãy giữ muốn nắm lại nguồn lợi ngày, nghĩa là Nguyễn phương Yêm đưa ra ý kiến là Ngân Hàng VN Thương Tín nên ứng trước số ngoại tệ cần thiết để cho các tổ chức hoặc công ty VN nhập ra đầu thầu.

Đồng thời, nghị sĩ Nguyễn phương Yêm vừa đề trình lên ông chủ tịch Thượng Viện một dự luật cấm mang ra khỏi lãnh thổ VN các vật dụng chiến tranh phế thải, dưới mọi hình thức bằng mọi phương tiện chuyên vận.

Tiếp theo L trang 1

và xử dụng công chống thư giả mạo trong năng cuối năm 1964 và đầu năm 1965. Tòa án Quân sự Đặc biệt lên đầu các đương sự, Phùng Dự Thân Tôn Sơ Thân Đinh Tuấn Đỗ đồng giam đương sự ngày 19-2-65.

Được tại ngoại hậu tra ngày 25-5-1965. Ông NGUYỄN QUỐC THẾ đã bị Tòa Sơ Thẩm Phúc Thẩm (Ban Tư Pháp) tuyên phạt khuyết tích kể như đương sự (Phòng hàng cao tiền hình), trong phiên ở ngày 30-3-67, đã phi thân vô khiếm của ông Nguyễn quốc Thế hàn năng phúc nguyên ngày 10-12-65 ở đây đã hiệu lực.

Người ra, ông Nguyễn quốc Thế ôn bị Tòa Sơ Thẩm Saigon (Ban tiểu hình tuyên phạt : 1) khuyết tích ở như đương tịch 1 tháng tù treo và 6.000đ chi phí, 2) 2 tháng tù treo và 6.000đ tiền vô-ve và phí chi phiếu đã số bạc 20.000đ không tiền bảo chứng trong phiên xử ngày 9-4-70

Nếu hai án vắng ngày 30-1-69 và ngày 9-4-70 còn có thể bị kháng cáo hay không nữa, thì vô ý quyết ngày 30-3-67 tuyên phạt Ô Nguyễn quốc Thế 2 năm tử treo đã thành nhân định. Đến ngày 13-7-70 là ngày chót để nạp đơn vô ngày cô Trương Ngọc Việt thời hạn 5 năm do luật định chưa mãn, nên án phạt 2 năm tù treo của cô Trương Ngọc Việt Đô, chiếu điều 12 khoảng 2 Luật số 7/70 ngày 27-6-1970 Hội Đồng Tuyên Cử Trung Ương đã xóa tên đương sự.

Tiếp theo X trang 1

bằng chi phiếu du hành và bưu phiếu trị giá tiền VN là 67 triệu 776 ngàn 132 đồng.

Trong các cuộc sự vấn công như ta trước Tòa, cô Liên bảo rằng giữa tiền đó của 1 ông nghiệp chủ Trần Ngọc Anh gởi khi bị phát giác tội phạm.

Phi công Anh nhận số tiền mặt là của ông và của 1 số bạn bè gửi, còn số chi phiếu tìm thấy trong va-li của ông thì ông không biết và rất đôi ngạc nhiên khi được nhân viên quan thuế nói cho ông nghe và phi vào biên bản.

Tòa Tiểu hình vừa rồi xử phạt phi công Anh tên : Jean Marie Pierre phạt tiền quan thuế 1 số tiền 67 triệu 776 ngàn 132 đồng (tiền và ngoại tệ) chi là 135 triệu 552 ngàn 264 đồng) — Cô Liên 8 tháng tù treo, nộp phạt cho quan thuế 1 triệu 198.000 đồng và một số tiền chưa thể tịch nhiều không tìm được là 1.180000 đồng (vì chỉ 2 triệu 360 ngàn đồng) cả hai bị phạt vô tội xét cáng bắt hợp pháp ngoại tệ và chi phiếu giả bằng Mỹ kim.

Tính chung, hai bị phạt gồm là Uỷ 198.552.264 + 2.360.000) = 137.(12.2644.

thể thao

BẤT NGỜ LỚN TRONG GIẢI MERDEKA

Hương Càng hơn Nhựt 2-1

Thái Lan cầm chân Đại-Hàn 0-0

Tối thứ bảy 1-8, VN.CH gặp TH.QG

KUALA LUMPUR (1-8).— Tối thứ sáu, hai đoàn tuyển thủ của Thái Lan và Hương càng đã gặp ngọc nhiên cho hơn 10.000 khán giả tại sân trường Merdeka khi Hương Càng thắng Nhựt 2-1 và Thái cầm chân Đại Hàn 0-0.

Giới mộ điệu xác của Mã nói rằng thật ra đây chỉ là ngày thứ nhì của giải thành thức các kết quả trên nhưa nói lên được gì nhưng nếu Hương Càng và Thái tiếp tục gian đấu như thế còn Nhựt và Đại Hàn không cải tiến gì thì chắc sẽ có lần bất ngờ ở chung cuộc.

Nhựt đã từng đoạt huy chương đồng ở thế vận hội Mễ gây cơ cho Đại hàn từng đoạt giải Merdeka năm trước.

Người sang chói nhứt của trường đêm thứ sáu là thủ môn Chao Ou Eam của Thái. Anh vẫn đã suất cho Đại hàn không 10 phút trước khi trận đấu kết thúc. I va chạm đã làm Chao rớt cầm phải không ta sân chỗ đi nhà thường.

Tối thứ Bảy tại sân Merdeka (Kuala Lumpur) Miến gặp Tây Úc và Nam Dương đấu Tân Gia Ba trong khi tại sân Petak (tiểu bang Ipoh, VNCH đấu với THQG và Mã gặp Ấn. (UPI)

(Xem tiếp tin Thể Thao nơi trang 3)

Tiếp theo W trang 1

Tổng Thống Nixon không đưa ra một đề nghị mới nào, ông chỉ nhắc lại một vài đề cán bản : chính phủ liên hiệp.

Tổng thống Nixon quả quyết là ông chủ trương chính phủ liên hiệp, đó là liên hiệp bằng thương thuyết hay liên hiệp cưỡng bách.

Nghĩa là cũng như ông Nixon đã nói trước đây, Mỹ không ép buộc mặt chính phủ liên hiệp, nếu nhân dân miền Nam Việt Nam không muốn. Ông quan niệm rằng chính nhân dân miền Nam Việt Nam phải quy định lấy vận mệnh của mình.

Đó vẫn là nguyên tắc «tôn trọng quyền dân tộc tự quyết» mà ông Nixon đã nhiều lần nhắc tới.

Tại sao Tổng thống Nixon không đưa ra sáng kiến hòa bình mới mà người ta mong đợi ?

Lý do để hiểu là ông Nixon muốn dành việc đó cho Tổng Thống Thiệu, vì quyền dưa đề nghị giải quyết tiến bình là quyền của VN C H. Nếu ông Nixon nắm lấy quyền đó thì ông đã phủ nhận lời ông vừa long trọng nói rằng người miền Nam V.N phải quyết định lấy vận mệnh của mình.

Với cử chỉ tế nhị đó, Hoa Kỳ có vẻ đã khôn hơn trước rất nhiều rồi vậy.

Tuy nhiên, liệu đúng như thế, Tổng Thống Nixon mở cuộc bộ bao nay làm gì ?

Tại sao ông cần phải «cải chính» với dư luận Mỹ rằng giữa Hoa thịnh Đốn và Saigon không lệ có sự bất đồng ý kiến ? Tại sao ông cần nhấn mạnh rằng lập trường của Tổng Thiệu rất giống lập trường của Mỹ ?

Câu trả lời là : Tổng thống Nixon muốn hòa dịu dư luận phản chiến ở Mỹ, ông muốn ép chính phủ Saigon phải thương thuyết với các nhà lãnh đạo V.N.C.H. Ông muốn dư luận Mỹ yên tâm và hiểu rằng các nhà lãnh đạo V.N.C.H không hề «cản trở bước tiến đi tới hòa bình». Tóm lại Tổng thống Nixon muốn dư luận Mỹ bớt chia rẽ và thống nhất lại.

Sự thống nhất và đoàn kết của dư luận Mỹ chính là điều kiện tất yếu cho sự thành công trong việc thương thuyết.

Tổng thống Nixon đã làm một việc «đọn đường» rất đúng lúc cho Đại sứ David Bruce vậy.

Thật thế ! m sao Bắc Việt và M.T.G.P.M.N có thể chấp nhận những đề nghị hòa bình mà ông Bruce đưa ra, nếu cùng lúc Jủ dư luận n i ở Mỹ chia rẽ ?

Quả là Mỹ đã bắt đầu khôn hơn trước rồi vậy.

V.L.Q.

Đồng bạc V.N. trước tình thế mới

Tiếp theo V trang 1

— Theo lý luận của ông N.X. Oanh, chỉ có thể giải quyết được toàn tự do, nếu ta giải quyết tự dân mà 1964. trong tự «sự đã rồi» xảy ra, ít bắn giải phóp sẽ đề đàng hòa và chuẩn lại cho. VN hòa nhiều. Khi lực chạm giải phóp nào tối hơn, cần cứ trên tình trạng lúc đó».

Chế độ Quý Tộc. Biệt lại hai nhu thế nào, ngày mai chúng tôi sẽ nói tới...

Đến sự trình bày của ô. G.S.

•Khi Nội Các Chiến tranh thành lập, tình trạng đã trở thành «sự đã rồi» và Đô là trận ngăn các Đô thị.

•Nếu vấn đề được đưa ra giải quyết từ đầu năm 1964. trước là «sự đã rồi» xảy ra, ít bắn giải phóp sẽ đề đàng hòa và chuẩn lại cho. VN hòa nhiều. Khi lực chạm giải phóp nào tối hơn, cần cứ trên tình trạng lúc đó».

— Ngày 31 tháng 12 năm 1963, (sau khi lại tăng Ngô Đình Diệm rất) quân số HK tại VN được ghi nhận là 16.500 người.

— Ngày 31 tháng 12 năm 1964, quân số HK lên 21.353.

— Ngày 23 tháng 8 năm 1965— trước 7 ngày ân định hồi xuất 118đ — quân số HK đưa lên 88.000 người.

Trần văn Kiện, lúc bấy giờ là Uỷ viên Tài Chánh, chẳng tôi sẽ có bài nói sau.

Điều chúng tôi lưu ý bạn đọc những con số chánh thức sau đây, để đề phán xét :

— Ngày 31 tháng 12 năm 1963, quân số HK tại VN được ghi nhận là 16.500 người.

— Ngày 31 tháng 12 năm 1964, quân số HK lên 21.353.

— Ngày 23 tháng 8 năm 1965— trước 7 ngày ân định hồi xuất 118đ — quân số HK đưa lên 88.000 người.

(Mai tiếp)

AI TÍN

HỘI AI HỮU CỰU SINH VIÊN CAC TRƯỜNG KỸ THUẬT VIỆT NAM. Xin thông báo cho tin thế hệ viên :

Bạn LÊ VĂN BÀY

Trường Xưởng tại Số Thủy Co Nam Việt.

Vừa tạ thế ngày 30 tháng 7 năm 1970

Linh cữu được quản tại Chùa Xá Lợi — SAIGON

Lễ an táng sẽ cử hành lúc 6 giờ ngày 3-8-1970 tại Nghĩa địa Đô thành Mạc Đình Chi.

Trong dịp đau đớn nầy, Hội xin thành thật chia sẻ sự ưu buồn với Chị LÊ VĂN BÀY và Tang quyến và chúc hương hồn bạn BÀY được sớm về cõi Phật.

T.M. Ban Trị Sự
Tổng Thư Ký
PHAN VĂN MẠO

Đón xem : Tuần Báo

HƯNG QUỐC

Số Ra mắt, ngày thứ Tư : 5-8-1970

— Tuần Báo với những tiết mục đặc sắc : Chính trị, trào phúng phóng sự, nghệ thuật, văn thơ v..v... do nhiều cây bút xuất sắc đảm trách.

— Một tờ báo đối lập có vỏ phong trào Hưng Quốc.

Chủ Nhiệm :
BS HOÀNG CƠ BÌNH

Tổng Thư Ký Tòa Soạn :
TRẦN VĂN LONG

Quản-nhiệm : NGUYỄN-KIM-LƯỢNG

Ngân phiếu xin đề : TRẦN-TẤN-QUỐC

In tại nhà in : THẮN CHUNG

4, đường Nguyễn-văn-Thinh -:- Saigon

CỰU HỌC SINH PUCINIER HANOI

LƯU Ý !

Thân mời các bạn Cựu học sinh PUCINIER HANOI tới tham dự buổi họp bạn và dùng bữa cơm thân mật với các thầy cô tại :

VIỆN KHOA HỌC GIÁO DỤC số 223 Đại lộ Nguyễn trí Phương Saigon vào lúc 10 giờ ngày CHÚA NHẬT 9-8-70 : Xin liên lạc và ghi tên nơi :

— Viện Khoa Học Giáo dục 223 Nguyễn trí Phương Saigon (Sự huynh GAGELIN MAI ÂM).

— Trường LASAN ĐỨC MINH 146 Hiền Vương Saigon. P.T. 25.416 (Sự huynh STÉPHANE) mỗi buổi sáng

THUỐC

Đau bụng, Thận suy, Dương kém thuốc Gia Tiên'ên Thiên Hạ Đệ Nhất. Nên dùng. Giá Saigon, Hàng Chợ Lớn nhớ ông Giáo Sư Anh Văn chỉ thước dùng cho.